

KATECHISMUS MODLITEB

Texty hlavních modliteb

Církev vybral a přeložil

Konstantin Miličević SsR

Ladislav Kuncír v Praze

Katechismus modliteb

Texty hlavních modliteb

Církve. Vybral a přeložil

Konstantin Miklík, kněz

kongregace Nejsvětějšího

Vykupitele

1937 Ladislav Kuncíř v Praze

Katechismus modliteb,

tak, jak jest vytištěn v této knížce, byl míněn původně jako dodatek Balme-sova „Katechismu základních pravd“, jež jsem upravil a vydal pro potřebu první a stěžejní obrany křesťanského náboženství. Ježto totiž v tomto apo-logetickém katechismu nejsou probí-rány vlastní zjevené nauky katolické církve, považoval jsem za užitečné, v obšírné zvláštní kapitole s názvem „Katechismus v modlitbách“ vyplnit tento nedostatek způsobem leckomu vítaným: shromáždil jsem texty hlav-ních modliteb Církve, pokud jsou důle-žitě svým předmětem a pokud při ne-velikém rozsahu připomínají co nej-větší počet církevních dogmat. Nejsou tu tedy ani modlitby církevních hodi-

nek, ani všechny modlitby mešní knihy¹ protože to nedovoluje jejich rozměr; nejsou tu ani všechny litanie, protože ty se obyčejně modlívaly společně v kostele, při čemž věřící jen odpovídají; chybějí tu modlitby pro křížovou cestu, protože pro tu stačí volná rozjímání před jednotlivými zastaveními. Za to *základní formuláře modliteb* jsou tu podány s úplností, která může při-

¹ Většinou jsou mešní texty na každý den stejné, jen asi šestina až pětina jich se mění podle doby; jsou to tyto části mše: Introit, Kolekta, Epištola, Graduále, Evangelium, Ofertorium, Sekréta, Preface, Komunio a Postkomunio. Uvádíme za příklad tyto zvláštní texty ze mše svaté o slavnosti Nejsv. Trojice. Kdo má dobrý římský kalendář neděl a svátků na běžící rok, snadno nahradí těchto několik modliteb jinými, připínajícími se více a těsněji k tajemství, jež se toho dne právě slaví. Tato nepatrná duševní námaha nezůstane bez užitku!

jíti vhod i začátečníkům. Má tudíž dílko své oprávnění, i když vychází z důvodů praktických samostatně, aby jím svérázný katechismus Balmesův nebyl zatěžován. „Katechismus modliteb“ se doporučuje také svými obsahovými novinkami a novými překlady latinských liturgických předloh, protože překlady dřívější nevyhovují po některé stránce. Za těchto okolností mohu doufati, že manuálek, pořízený mnou s nevšední láskou a pečlivostí, přinese užitek i radost duším.

V Praze, na svátek sv. Ludmily, patronky českého národa.

Léta Páně tisícího devítistého třicátého čtvrtého,

Konstantin Miklík CSSR.

I. Missa sancta.

In ingressu Altaris.

Sacerdos. In nomine Patris et Filii et Spiritus sancti. Amen.

Introibo ad altare Dei.

Ministrans. Ad Deum, qui laetificat juventutem meam.

S. (Psalmus 42.) Judica me, Deus, et discerne causam meam de gente non sancta: ab homine iniquo et doloso erue me.

M. Quia tu es, Deus, fortitudo mea: quare me repulisti et quare tristis incedo, dum affligit me inimicus?

S. Emitte lucem tuam et veritatem tuam: ipsa me deduxerunt et adduxerunt in montem sanctum tuum et in tabernacula tua.

M. Et introibo ad altare Dei: ad De-

I. Mše svatá.

Modlitba stupňová.

Kněz. Ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého. Amen.

Vstoupím k oltáři Božímu.

Ministrant. Před Boha, který mne potěšuje od mého mládí.

K. (Žalm 42.) Sudť mou při, ó Bože, a dopomoz mi ku právu proti lidu zlému: vysvobodť mne od lidí zlovolných a lstivých!

M. Nebo ty jsi, Bože, má síla! Ó proč jsi mne zapudil a proč chodím smuten, když mne trápí nepřítel?

K. Sešli své světlo a svou pravdu: ty mne povedou a uvedou na tvou horu svatou a do tvých stanů.

M. A vstoupím k oltáři Božímu, před

um, qui laetificat juventutem meam.

S. Confitebor tibi in cithara, Deus, Deus meus: quare tristis es anima mea, et quare contubas me?

M. Spera in Deo, quoniam adhuc confitebor illi: salutare vultus mei, et Deus meus.

S. Gloria Patri et Filio et Spiritui sancto.

M. Sicut erat in principio et nunc et semper et in saecula saeculorum. Amen.

S. Introibo ad altare Dei.

M. Ad Deum, qui laetificat juventutem meam.

S. Adjutorium nostrum in nomine Domini.

M. Qui fecit coelum et terram.

S. Confiteor Deo omnipotenti, beatae

Boha, který mne potěšuje od mého mládí.

K. Budu ti hráti na harfu, Bože, můj Bože. Proč jsi zarmoucena, má duše, a proč mne zneklidňuješ?

M. Doufej v Boha, že mu opětně budu říkat: Moje spasení a můj Bože!

K. Sláva Otci i Synu i Duchu svatému.

M. Jakož byla na počátku, i nyní i vždycky, až na věky věkův. Amen.

K. Vstoupím k oltáři Božímu.

M. Před Boha, který mne potěšuje od mého mládí.

K. Pomoc naše jest ve jménu Páně.

M. Kterýž stvořil nebe i zemi.

K. Vyznávám se Bohu všemohoucí-

Mariae semper Virgini, beato Michaeli archangelo, Beato Joanni Baptistae, sanctis apostolis Petro et Paulo, omnibus sanctis et vobis, fratres, quia peccavi nimis: cogitatione, verbo et opere: mea culpa, mea culpa, mea maxima culpa! Ideo precor beatam Mariam semper Virginem, beatum Michaellem archangelum, beatum Joannem Baptistam, sanctos apostolos Petrum et Paulum, omnes sanctos et vos, fratres, orare pro me ad Dominum Deum nostrum.

M. Misereatur tui omnipotens Deus, et dimissis peccatis tuis, perducatur te ad vitam aeternam.

S. Amen.

M. Confiteor... omnibus Sanctis et tibi pater, quia... omnes Sanctos et te, pater, orare pro me...

S. Misereatur vestri omnipotens Deus,

mu, blažené Marii, ustavičné Panně, svatému Michalu archandělu, svatému Janu Křtiteli, svatým apoštolům Petru a Pavlu, všem svatým a vám, bratří, že jsem zhřešil velice myšlením, řečí a skutkem: svou vinou, svou vinou, svou převelikou vinou! - Pročež prosím blaženou Marii, ustavičnou Pannu, svatého Michala archanděla, svatého Jana Křtitele, svaté apoštolý Petra a Pavla, všecky svaté a vás, bratří, abyste za mne orodovali u Hospodina Boha našeho. M. Smilujž se nad tebou všemohoucí Bůh a odpusť ti tvé hříchy, a uveď tě do života věčného.

K. Amen.

M. Vyznávám se... všem svatým a tobě, otče, že... Pročež prosím všecky svaté a tebe, otče, abys za mne orodoval...

K. Smilujž se nad vámi všemohoucí

et dimissis peccatis vestris, perducatur
vos ad vitam aeternam.

M. Amen.

S. Indulgentiam, absolutionem et remissionem peccatorum nostrorum tribuat nobis omnipotens et misericors Dominus.

M. Amen.

S. Deus, tu conversus vivificabis nos.

M. Et plebs tua laetabitur in te.

S. Ostende nobis, Domine, misericordiam tuam.

M. Et salutare tuum da nobis.

S. Domine, exaudi orationem meam.

M. Et clamor meus ad te veniat.

S. Dominus vobiscum.

M. Et cum spiritu tuo.

Sacerdos ascendens ad Altare.

S. Oremus. Aufer a nobis, quaesumus,

Bůh a odpusť vám vaše hříchy, a uveď vás do života věčného.

M. Amen.

K. Prominutí, rozhřešení a odpuštění našich hříchů uděliž nám všemohoucí a milosrdný Hospodin.

M. Amen.

K. Ó Bože, obrať se k nám a probuď nás k životu.

M. Aby se tvůj lid mohl z tebe těšit.

K. Ukaž nám, Pane, svoje milosrdenství.

M. A uděl nám své spasení.

K. Pane, vyslyš mou modlitbu.

M. A mé volání přijď k tobě.

K. Pán s vámi.

M. I s duchem tvým.

Kněz vystupuje k oltáři.

K. Modleme se. Odejmi od nás, prosí-

Domine, iniquitates nostras, ut ad sancta sanctorum puris mereamur mentibus introire. Per Christum Dominum nostrum. Amen.

Sacerdos osculans Altare.

Oramus te, Domine, per merita sanctorum tuorum, quorum reliquiae hic sunt, et omnium sanctorum, ut indulgere digneris omnia peccata mea. Amen.

Introitus Missae.

In cornu Epistolae.

(Tob. 12.) Benedicta sit sancta Trinitas, atque indivisa unitas: confitebimur ei, quia fecit nobiscum misericordiam suam.

(Ps. 8.) Domine Dominus noster: quam admirabile est nomen tuum in universa terra.

me, Hospodine, naše nepravosti, abychom zasloužili vejíti do svatyně svatých s myslí čistou. Skrze Krista, Pána našeho. Amen.

Kněz líbaje oltář.

Prosíme tě, Hospodine, pro zásluhy tvých svatých, jejichžto ostatky jsou zde uloženy, i všech jiných svatých, abys mi ráčil prominouti všecky mé hříchy. Amen.

Vstup mešní.

Na straně epištolní.

(Tobiáš hl. 12.) Velebena buď svatá Trojice a nerozdílná Jednota: oslavujme ji, neboť učinila s námi podle svého milosrdenství.

(Žalm 8.) Pane, náš Pane, jak podivuhodné jest tvé jméno po veškeré zemi!

Gloria Patri et Filio et Spiritui sancto: sicut erat in principio et nunc et semper et in saecula saeculorum. Amen.

Benedicta sit sancta Trinitas... (repetitur usque ad Ps.).

Kyrie eleison.

In medio Altaris.

S. Kyrie eleison.

M. Kyrie eleison.

S. Kyrie eleison.

M. Christe eleison.

S. Christe eleison.

M. Christe eleison.

S. Kyrie eleison.

M. Kyrie eleison.

S. Kyrie eleison.

Sláva Otci i Synu i Duchu svatému,
jakož byla na počátku, i nyní i vždy-
cky, až na věky věkův. Amen.

Velebena buď Svatá Trojice... (opa-
kuje se až po žalm).

Pane, smiluj se.

Uprostřed oltáře.

K. Pane, smiluj se nad námi.

M. Pane, smiluj se nad námi.

K. Pane, smiluj se nad námi.

M. Kriste, smiluj se nad námi.

K. Kriste, smiluj se nad námi.

M. Kriste, smiluj se nad námi.

K. Pane, smiluj se nad námi.

M. Pane, smiluj se nad námi.

K. Pane, smiluj se nad námi.

Canticum Angelorum.

In medio Altaris.

Gloria in excelsis Deo. Et in terra pax hominibus bonae voluntatis. Laudamus te, benedicimus te, adoramus te, glorificamus te. Gratias agimus tibi propter magnam gloriam tuam. Domine Deus, Rex coelestis, Deus Pater omnipotens. Domine Fili unigenite, Jesu Christe. Domine Deus, Agnus Dei, Filius Patris. Qui tollis peccata mundi, miserere nobis. Qui tollis peccata mundi, suscipe deprecationem nostram. Qui sedes ad dexteram Patris, miserere nobis. Quoniam tu solus sanctus. Tu solus Dominus. Tu solus Altissimus, Jesu Christe. Cum sancto Spiritu in gloria Dei Patris. Amen.

Chvalozpěv andělský.

Uprostřed oltáře.

Sláva na výsostech Bohu a na zemi pokoj lidem dobré vůle. Chválíme tě, dobrořečíme ti, klaníme se ti, oslavujeme tě, díky ti vzdáváme pro tvou velikou slávu, Hospodine Bože, Králi nebeský, Bože Otče všemohoucí! Hospodine Jednorozený Synu Ježíši Kriste, Pane Bože, Beránku Boží, Synu věčného Otce: který snímáš hříchy světa, smiluj se nad námi; který snímáš hříchy světa, přijmi naši pokornou prosbu; který sedíš na pravici Otcově, smiluj se nad námi. Neboť ty jsi jediný svatý, jediný Pán a jediný Nejvyšší, Ježíši Kriste, s Duchem svatým ve slávě Boha Otce. Amen.

Oratio diei.

In medio Altaris.

S. Dominus vobiscum.

M. Et cum spiritu tuo.

In cornu Epistolae.

S. Oremus. Omnipotens sempiterne Deus, qui dedisti famulis tuis in confessione verae fidei aeternae Trinitatis gloriam agnoscere, et in potentia majestatis adorare unitatem: quaesumus, ut ejusdem fidei firmitate ab omnibus semper muniamur adversis. Per Dominum nostrum Jesum Christum, Filium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitate Spiritus sancti Deus, per omnia saecula saeculorum.

M. Amen.

Modlitba dne.

Uprostřed oltáře.

K. Pán s vámi.

M. I s duchem tvým.

Na straně epištolní.

K. Modleme se, všemohoucí věčný Bože, který jsi dopřál svým služebníkům, aby vyznávající pravou víru, poznali slávu věčné Trojice a ctili jednotu její mocné Velebnosti, dejž, abychom touto pevnou věrou vždy byli ochráněni ode všech protivenství. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, tvého Syna, jenž s tebou žije a kraluje v jednotě Duha svatého, Bůh po všechny věkův.

M. Amen.

Epistola.

In cornu Epistolae.

S. Lectio epistolae beati Pauli apostoli ad Romanos (11, 33-36).

O altitudo divitiarum sapientiae et scientiae Dei: quam incomprehensibilia sunt iudicia eius et investigabiles viae eius! Quis enim cognovit sensum Domini? Aut quis consiliarius eius fuit? Aut quis prior dedit illi, et retribuetur ei? Quoniam ex ipso et per ipsum et in ipso sunt omnia: ipsi gloria in saecula. Amen.

M. Deo gratias.

Canticum Graduale.

In cornu Epistolae.

(Dan. c. 3.) Benedictus es, Domine, qui intueris abyssos, et sedes super Cherubim.

Čtení.

Na straně epištolní

K. Čtení epištoly svatého Pavla apoštolu k Římanům (11, 33-36).

O bohatá hloubko Boží moudrosti i vědomosti! Jak nevyzpytatelné jsou jeho soudy a nevystihlé jeho cesty! Neboť kdo poznal mysl Páně? Aneb kdo byl jeho rádcem? Aneb kdo mu dal něco první, aby mu bylo odplaceno? Vždyť z něho a skrze něho a pro něho jsou všechny věci: jemu sláva na věky. Amen.

M. Bohu díky.

Stupňový zpěv.

Na straně epištolní.

(Daniel hl. 3.) Požehnaný jsi, Hospodine, který vidíš do propastí a sedíš nad cheruby.

Benedictus es Domine, in firmamento coeli: et laudabilis in saecula. Alleluja, alleluja.

Benedictus es, Domine, Deus patrum nostrorum, et laudabilis in saecula. Alleluja.

Ante Evangelium

in medio Altaris.

Munda cor meum ac labia mea, omnipotens Deus, qui labia Isaiae prophetae calculo mundasti ignito: ita me tua grata miseratione dignare mundare, ut sanctum Evangelium tuum digne valeam nuntiare. Per Christum Dominum nostrum. Amen.

Jube, Domine, benedicere. Dominus sit in corde meo et in labiis meis, ut digne et competenter annuntiem Evangelium suum. Amen.

Požehnaný jsi, Hospodine, na obloze nebeské, a úcty hodný na věky. Alleluja, alleluja.

Požehnaný jsi, Pane, Bože otců našich, a úcty hodný na věky. Alleluja.

Před evangeliem

uprostřed vltáře.

Očisť mé srdce a mé rty, všemohoucí Bože, jenž jsi rty proroka Isaiáše očistil žhavým uhlem: právě tak i mne rač očistiti svou milou slitovností, abych mohl důstojně zvěstovati tvé svaté evangelium. Amen.

Poruč, Pane, dobrořečiti! Hospodin budiž v mém srdci i na mých rtech, abych mohl důstojně a náležitě zvěstovati jeho evangelium. Amen.

Evangelium.

In cornu Evangelii.

S. Dominus vobiscum.

M. Et cum spiritu tuo.

S. Sequentia sancti evangelii secundum Matthaeum. (28, 18-20.)

M. Gloria tibi, Domine.

S. In illo tempore dixit Jesus discipulis suis: Data est mihi omnis potestas in coelo et in terra. Euntes ergo docete omnes gentes, baptizantes eos in nomine Patris et Filii et Spiritus sancti: docentes eos servare omnia, quaecumque mandavi vobis. Et ecce, ego vobiscum sum omnibus diebus usque ad consummationem saeculi.

M. Laus tibi, Christe.

S. Per evangelica dicta deleantur nostra delicta.

Evangelium.

Na straně evangelní.

K. Pán s vámi.

M. I s duchem tvým.

K. Slova svatého evangelia podle Matouše. (28, 18-20.)

M. Sláva tobě, Pane.

K. Za onoho času řekl Ježíš svým učedníkům: Dána jest mi veškerá moc na nebi i na zemi. Jdouce tedy učte všechny národy, křtíce je ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého, učíce je zachovávatí všecko, co jsem vám přikázal; a aj, já jsem s vámi po všechny dny až do skonání světa.

M. Chvála tobě, Kriste.

K. Slovy sv. evangelia shlazená budiž naše vina.

Credo.

In medio Altaris.

Credo in unum Deum, Patrem omnipotentem, factorem coeli et terrae, visibilium omnium et invisibilium. Et in unum Dominum Jesum Christum, Filium Dei unigenitum, et ex Patre natum ante omnia saecula. Deum de Deo, lumen de lumine, Deum verum de Deo vero, genitum non factum, consubstantialem Patri, per quem omnia facta sunt: qui propter nos homines et propter nostram salutem descendit de coelis. (Hic genuflectitur.) Et incarnatus est de Spiritu sancto ex Maria Virgine et homo factus est. Crucifixus etiam pro nobis sub Pontio Pilato, passus et sepultus est. Et resurrexit tertia die secundum scripturas. Et ascendit in coelum, sedet ad

Věřím.

Uprostřed oltáře.

Věřím v jednoho Boha, všemohoucího Otce, Stvořitele nebe i země a všech věcí viditelných i neviditelných. I v jednoho Pána Ježíše Krista, jednorozeného Syna Božího, zrozeného z Otce přede všemi věky; Boha z Boha, Světlo ze Světla, Boha pravého z Boha pravého; zplozeného, nestvořeného, soupodstatného s Otcem, skrze něhož byly učiněny všechny věci. Ten pro nás lidi a pro naši spásu sestoupil s nebe. (Zde kněz pokleká.) A vtělil se skrze Ducha Svatého z Marie Panny a stal se člověkem. Byl také ukřižován za nás pod Pontiem Pilátem, trpěl a pohřben jest. Vstal pak třetího dne z mrtvých podle Písem, vstoupil na nebesa a sedí na pravici Otcově. A zase přijde v slávě,

dexteram Patris. Et iterum venturus est cum gloria judicare vivos et mortuos, cujus regni non erit finis. Et in Spiritum sanctum, Dominum et vivificantem, qui ex Patre Filioque procedit, qui cum Patre et Filio simul adoratur et conglorificatur, qui locutus est per prophetas. Et unam, sanctam, catholicam et apostolicam Ecclesiam. Confiteor unum baptisma in remissionem peccatorum. Et exspecto resurrectionem mortuorum, et vitam venturi saeculi. Amen.

Offertorium.

In medio Altaris.

S. Dominus vobiscum.

M. Et cum spiritu tuo.

S. Oremus.

(Tob. 12.) Benedictus sit Deus Pa-

soudit živých i mrtvých, a jeho království nebude konce. Věřím v Ducha svatého, Pána a Oživovatele, kterýžto vychází z Otce i Syna. Ten je s Otcem a Synem spolu ctěn a stejně oslavován, a ten mluvil skrze proroky. Věřím též v jednu svatou katolickou a apoštolskou Církev, a vyznávám jeden křest na odpuštění hříchů. Očekávám též vzkříšení z mrtvých a nového života v budoucím věku. Amen.

Obětování.

Uprostřed oltáře.

K. Pán s vámi.

M. I s duchem Tvým.

K. Modleme se.

(Tobiáš 12.) Požehnán budiž Bůh

ter, unigenitusque Dei Filius, sanctus quoque Spiritus, quia fecit nobiscum misericordiam suam.

In oblatione panis.

Suscipe, sancte Pater, omnipotens aeterne Deus, hanc immaculatam hostiam, quam ego indignus famulus tuus offero tibi, Deo meo, vivo et vero, pro innumerabilibus peccatis et offensionibus et negligentis meis, et pro omnibus circumstantibus, sed et pro omnibus fidelibus christianis, vivis atque defunctis, ut mihi et illis proficiat ad salutem in vitam aeternam. Amen.

Infundens aquam in vinum.

Deus, qui humanae substantie dignitatem mirabiliter condidisti et mirabilius reformasti: da nobis per hujus aquae et vini mysterium ejus divini-

Otec, i jednorozený Syn Boží, a právě tak i Duch Svatý, protože učinil s námi podle svého milosrdenství.

Při obětování chleba.

Přijmiž, svatý Otče, všemohoucí věčný Bože, tuto neposkvrněnou oběť, kterou obětuji já, tvůj nehodný sluha, tobě, svému Bohu, živému a pravému, za své vlastní nesčetné hříchy, urážky a nedbalosti, a za všechny zde přítomné, jakož i za všechny ostatní věrné křesťany, živé i zemřelé, aby jak mně, tak jim prospělo toto obětování k spáse a k životu věčnému. Amen.

Kněz přilévaje vody do vína.

Bože, jenž jsi podivuhodně stvořil a ještě podivuhodněji obnovil důstojnost lidské přirozenosti, dejž nám, abychom se skrze tajemství této vody

tatis esse consortes, qui humanitatis nostrae fieri dignatus est particeps, Jesus Christus, Filius tuus, Dominus noster, qui tecum vivit et regnat in unitate Spiritus sancti Deus per omnia saecula saeculorum. Amen.

In oblatione calicis.

Offerimus tibi, Domine, calicem salutaris, tuam deprecantes clementiam, ut in conspectu divinae majestatis tuae pro nostra et totius mundi salute cum odore suavitatis ascendat. Amen.

Post oblationem calicis.

In spiritu humilitatis et in animo contrito suscipiamur a te, Domine, et sic fiat sacrificium nostrum in conspectu tuo hodie, ut placeat tibi, Domine Deus.

Veni, Sanctificator, omnipotens ae-

a tohoto vína stali účastnými božské přirozenosti Toho, jenž se ráčil státi účastným našeho člověčenství, totiž Ježíše Krista, tvého Syna a našeho Pána, jenž s tebou žije a kraluje v jednotě Svatého Ducha, Bůh po všechny věky věkův. Amen.

Při obětování kalicha.

Přinášíme ti, Pane, kalich spásy, prosíme pokorně, aby vstoupil s líbeznou vůní před tvář tvé božské velebnosti za blaho naše i celého světa. Amen.

Po obětování kalicha.

V duchu poníženosti a se srdcem zkroušeným ať jsme přijati od tebe, Hospodine, a naše oběť ať je dnes tak konána před tvou tváří, aby se ti líbila, Pane Bože.

Přijď, Posvětiteli, všemohoucí věč-

terne Deus, et benedic hoc sacrificium, tuo sancto nomini praeparatum. Sacerdos in cornu Epistolae manus lavans.

(Ps. 25.) Lavabo inter innocentes manus meas: et circumdabo altare tuum Domine. Ut audiam vocem laudis, et enarrem universa mirabilia tua.

Domine, dilexi decorem domus tuae et locum habitationis gloriae tuae.

Ne perdas cum impiis, Deus, animam meam, et cum viris sanguinum vitam meam. In quorum manibus iniquitates sunt: dextera eorum repleta est muneribus.

Ego autem in innocentia mea ingressus sum: redime me et miserere mei.

Pes meus stetit in directo: in ecclesiis benedicam te, Domine.

Gloria Patri etc.

ný Bože, a požehnej tuto oběť, která
jest připravena tvému svatému jménu.
Když si kněz na epištolní straně myje ruce.

(Žalm 25.) Umyji s nevinnými své
ruce, a budu obcházeti tvůj oltář, Pane,
abych zaslechl hlas tvé chvály, a mohl
vyprávěti všecky tvé divy.

Hospodine, miluji lesk tvého domu,
a místo, na němž tvá velebnost sídlí.

Nezahlazuj mne, Bože, s bezbožnými;
neber mi života s lidmi krvavými;
na jejichž rukách lpí nepravosti, v je-
jichžto pravici jsou úplatné dary.

Já však vystupuji vždy s nevinností:
vysvobod mne a smiluj se nade mnou!

Mé nohy stojí na místě rovném: ve
shromážděních, Pane, mohu tě chválit.

Sláva Otci atd.

In medio Altaris.

Suscipe, sancta Trinitas, hanc oblationem, quam tibi offerimus ob memoriam passionis, resurrectionis et ascensionis Jesu Christi, Domini nostri, et in honorem beatae Mariae semper Virginis, et beati Joannis Baptistae, et sanctorum apostolorum Petri et Pauli, et istorum Sanctorum quorum reliquiae in Altari repositae sunt et omnium sanctorum: ut illis proficiat ad honorem, nobis autem ad salutem, et illi pro nobis intercedere dignentur in coelis, quorum memoriam agimus in terris. Per eundem Christum, Dominum nostrum. Amen.

Sacerdos versus ad populum.

S. Orate, fratres, ut meum ac vestrum sacrificium acceptabile fiat apud Deum, Patrem omnipotentem.

Uprostřed oltáře.

Přijmi, svatá Trojice, tuto oběť, kterou ti přinášíme na památku umučení, zmrtvýchvstání a nanebevstoupení Ježíše Krista, našeho Pána, a ke cti blahoslavené Marie vždycky Panny, svatého Jana Křtitele, svatých apoštolů Petra a Pavla, a těchto svatých, jichž ostatky jsou v oltáři uloženy, i všech svatých, aby jim tato oběť sloužila k poctě, nám pak ke spasení, a aby ráčili za nás v nebesích orodovat ti, jejichžto památku konáme na zemi. Skrze téhož Krista, Pána našeho. Amen.

Když se kněz obrací k lidu.

K. Modlete se, bratří, aby se má i vaše oběť stala příjemnou Bohu, Otci všemohoucímu.

M. Suscipiat Dominus sacrificium de manibus tuis, ad laudem et gloriam nominis sui, ad utilitatem quoque nostram totiusque Ecclesiae suae sanctae.

S. Amen.

Oratio secreta.

Sanctifica, quaesumus, Domine Deus noster, per tui sancti nominis invocationem, hujus oblationis hostiam: et per eam nosmetipsos tibi perfice munus aeternum. Per Dominum nostrum Jesum Christum, Filium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitate Spiritus sancti, Deus

Praefatio.

S. Per omnia saecula saeculorum.

M. Amen.

M. Přijmiž Hospodin obět z tvých rukou, ke cti a slávě svého jména, k prospěchu našemu i celé své svaté Církve.

K. Amen.

Tichá modlitba.

Rač posvětiti dobrý Pane Bože, pro vzývání tvého svatého jména tuto oběť: a učiň si skrze ni i z nás obětní dar, který by ti byl věčně milý. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, tvého Syna, který s tebou žije a kraluje v jednotě Ducha svatého, Bůh

Předzpěv.

K. Po vsecky věky věkův.

M. Amen.

S. Dominus vobiscum.

M. Et cum spiritu tuo.

S. Sursum corda.

M. Habemus ad Dominum.

S. Gratias agamus Domino Deo nostro.

M. Dignum et justum est.

S. Vere dignum et justum est, aequum et salutare, nos tibi semper et ubique gratias agere, Domine sancte, Pater omnipotens, aeterne Deus. Qui cum unigenito Filio tuo et Spiritu sancto unus es Deus, unus es Dominus: non in unius singularitate personae, sed in unius trinitate substantiae. Quod enim de tua gloria revelante te credimus, hoc de Filio tuo, hoc de Spiritu sancto, sine differentia discretionis sentimus. Ut in confessione verae sempiternaeque Deitatis, et in personis proprietas, et in essentia unitas,

K. Pán s vámi.

M. I s duchem tvým.

K. Vzhůru srdce.

M. Jsou pozdvižena k Pánu.

K. Díky vzdejme Hospodinu, svému Bohu.

M. Jest to hodno a spravedlivo.

K. V pravdě jest hodno a spravedlivo, slušno i spasitelné, abychom ti vždycky a všude vzdávali díky, svatý Hospodine, všemohoucí Otče, věčný Bože. Který jsi se svým jednorozeným Synem a se svatým Duchem jeden Bůh a jeden Pán; nikoli v jedinosti jedné osoby, nýbrž v trojici jediné podstaty. Neboť cokoli věříme dle tvého zjevení o tvé slávě, totéž myslíme beze všeho rozdílu a rozeznávání i o tvém Synu i o Duchu Svatém, aby tak byla ctěna u vyznávání pravého a věčného bož-

et in majestate adoretur aequalitas. Quam laudant Angeli, atque Archangeli, Cherubim quoque ac Seraphim: qui non cessant clamare quotidie, una voce dicentes.

Sanctus.

Sanctus, Sanctus, Sanctus, Dominus Deus Sabaoth! Pleni sunt coeli et terra gloria Tua. Hosanna in excelsis. Benedictus, qui venit in nomine Domini. Hosanna in excelsis!

Incipit Canon Missae.

Te igitur, clementissime Pater, per Jesum Christum, Filium tuum, Dominum nostrum, supplices rogamus ac petimus, uti accepta habeas et benedicas haec dona, haec munera, haec

ství jak různost více osob, tak jedinnost společné bytnosti, tak i rovnost nedílné velebnosti, kterouž chválí andělé i archandělé, cherubové i serafové, kteří neustávají volati každodenně, říkajíce jedním hlasem :

Trojzpěv.

Svatý, svatý, svatý, Hospodin Bůh zástupů! Plna jsou nebesa i země tvé slávy. Hosanna na výsostech! Požehnaný, jenž se béře ve jménu Páně. Hosanna na výsostech!

Začíná se Mešní Pravidlo.

Tebe tedy, nejlaskavější Otče, skrze Ježíše Krista, Syna tvého, Pána našeho, zkroušeně prosíme a žádáme, abys milostivě přijal a požehnal tyto dary, tyto pocty, tyto svaté a neposkvrněné

sancta sacrificia illibata: in primis, quae tibi offerimus pro Ecclesia tua sancta catholica, quam pacificare, custodire, adunare et regere digneris toto orbe terrarum, una cum famulo tuo, papa nostro N., et antistite nostro N., et omnibus orthodoxis atque catholicae et apostolicae fidei cultoribus.

Commemoratio pro vivis.

Memento, Domine, famulorum famularumque tuarum N. et N., et omnium circumstantium, quorum tibi fides cognita est et nota devotio, pro quibus tibi offerimus, vel qui tibi offerunt hoc sacrificium laudis, pro se suisque omnibus, pro redemptione animarum suarum, pro spe salutis et incolumitatis suae: tibi que reddunt vota sua, aeterno Deo, vivo et vero.

oběti, jež ti přinášíme zvláště za tvou svatou Církev katolickou; račiž ji v míru zachovati, chrániti, sjednotiti a řídití po celém oboru zemském, spolu se svým služebníkem, naším papežem N., i naším biskupem N., a se všemi pravověrnými křesťany a vzdělavateli katolické a apoštolské víry.

Vzpomínka na živé.

Rozpomeň se, Pane, na své služebníky a služebnice N. a N., a na všechny přítomné, jejichž víra i zbožnost jest ti známa, za něž ti přinášíme tuto oběť chvály, nebo kteří ti ji sami přinášejí za sebe i za své příbuzné, za vykoupení svých duší, za naději své spásy a neporušenosti, a kteří ti odevzdávají své dary, ježto jsi věčný Bůh života a pravdy.

Commemoratio Sanctorum.

Communicantes et memoriam venerantes in primis gloriosae semper virginis Mariae, Genitricis Dei et Domini nostri Jesu Christi: sed et beatorum apostolorum ac martyrum tuorum Petri et Pauli, Andreae, Jacobi, Joannis, Thomae, Jacobi, Philippi, Bartholomaei, Matthaei, Simonis et Thaddaei, Lini, Cleti, Clementis, Xysti, Cornelii, Cypriani, Laurentii, Chrysogoni, Joannis et Pauli, Cosmae et Damiani, et omnium sanctorum tuorum, quorum meritis precibusque concedas, ut in omnibus protectionis tuae muniamur auxilio. Per eundem Christum Dominum nostrum. Amen.

Sacerdos tenens manus super oblata.

Hanc igitur oblationem servitutis

Připomínka svatých.

Spojeni se svatými a vzpomínajíce na ně, především na slavnou Marii, ustavičnou Pannu a Rodičku Boha a Pána našeho Ježíše Krista, na tvé blahoslavené apoštoly a mučedníky Petra a Pavla, Ondřeje, Jakuba, Jana, Tomáše, Jakuba, Filipa, Bartoloměje, Matouše, Šimona a Tadeáše, Lina, Kléta, Klimenta, Sixta, Kornelia, Cypriána, Vavřince, Chrysogona, Jana a Pavla, Kosmy a Damiána, i na všechny tvé svaté, pro jejichž zásluhy a přímluvy račiž nám uděliti, abychom byli ve všech věcech bezpečni tvou ochranou a pomocí. Skrze téhož Krista, Pána našeho. Amen.

Kněz drže ruce nad obětními dary.

Tuto tedy oběť svých služebníků,

nostrae, sed et cunctae familiae tuae, quaesumus, Domine, ut placatus accipias, diesque nostros in tua pace disponas, atque ab aeterna damnatione nos eripi et in electorum tuorum jubeas grege numerari. Per Christum Dominum nostrum. Amen.

Signat super oblata.

Quam oblationem tu, Deus, in omnibus, quaesumus, benedictam, adscriptam, ratam, rationabilem acceptabilemque facere digneris, ut nobis Corpus et Sanguis fiat dilectissimi Filii tui, Domini nostri Jesu Christi.

Consecratio panis.

Qui pridie quam pateretur, accepit panem in sanctas ac venerabiles manus suas, et elevatis oculis in coelum ad te Deum, Patrem suum omnipo-

jakož i veškeré své čeledi, prosíme, Pane, abys přijal co nejmilostivěji, a abys uchovával naše dny v pokoji, a ráčil nás vytrhnouti z věčného zatracení, a připočísti nás k svému vyvolenému stádcí. Skrze Krista, našeho Pána. Amen.

Kněz žehná oběť.

Kteroužto oběť ty sám, ó Bože, rač ve všem učiniti požehnanou, přijatelnou, platnou, důstojnou a příjemnou, aby se nám stala Tělem a Krví tvého nejmilejšího Syna, našeho Pána, Ježíše Krista.

Proměňování chleba.

Kterýžto v den před svým utrpením, vzav chléb do svých svatých a ctihodných rukou, pozdvihnuv očí k nebi, k tobě, svému všemohoucímu Bohu

tentem, tibi gratias agens, benedixit, fregit, deditque discipulis suis dicens: Accipite et manducate ex hoc omnes. HOC EST ENIM CORPUS MEUM.

Consecratio vini.

Simili modo, postquam coenatum est, accipiens et hunc praeclarum calicem in sanctas ac venerabiles manus suas, item tibi gratias agens, benedixit, deditque discipulis suis dicens: Accipite et bibite ex eo omnes. HIC EST ENIM CALIX SANGUINIS MEI, novi et aeterni Testamenti: mysterium fidei: qui pro vobis et pro multis effundetur in remissionem peccatorum.

Haec quotiescunque feceritis, in mei memoriam facietis.

Otci, a vzdávaje tobě díky, žehnal, lámal a dával svým učedníkům řka: Vezměte a jezte z toho všichni, neboť **TOTO JEST MÉ TĚLO!**

Proměňování vina.

Podobným způsobem, když bylo po večeři, vzal i tento přeslavný kalich do svých svatých a ctihodných rukou, a opět tobě díky čině, požehnal a dal svým učedníkům řka: Vezměte a pijte z něho všichni, neboť **TOTO JEST KALICH MÉ KRVE** v nové a věčné úmluvě: tajemství víry: kalich, který se vy-lévá za vás a za mnohé na odpuštění hříchů.

Kolikrátkoli toto budete činiti, u-čiňte to na mou památku!

Post elevationem.

Unde et memores, Domine, nos servi tui, sed et plebs tua sancta, ejusdem Christi, Filii tui, Domini nostri, tam beatae passionis, nec non et ab inferis resurrectionis, sed et in coelos gloriosae ascensionis: offerimus praeclarae majestati tuae de tuis donis ac datis hostiam puram, hostiam sanctam, hostiam immaculatam, Panem sanctum vitae aeternae, et Calicem salutis perpetuae.

Supra quae propitio ac sereno vultu respicere digneris et accepta habere, sicuti accepta habere dignatus es munera pueri tui justii Abel, et sacrificium patriarchae nostri Abrahae: et quod tibi obtulit summus sacerdos tuus Melchisedech, sanctum sacrificium, immaculatam hostiam.

Po pozdvihování.

Proto tedy, Hospodine, my tvoji služové a tvůj svatý lid, vzpomínajíce umučení Krista, Syna tvého a našeho Pána, jakož i jeho zmrtvýchvstání a slavného nanebevstoupení, obětujeme tvé přejasné Velebnosti z tvých vlastních darů a dobrodiní tuto čistou, svatou a neposkvrněnou oběť, svatý Chléb věčného života a Kalich neustávající spásy.

Rač tedy milostivě a s jasnou tváří shlédnouti na tyto dary a přijmouti je tak, jako jsi vlídně přijal dary svého spravedlivého sluhy Abela, a oběť našeho praotce Abrahama, nebo onu svatou žertvu a neposkvrněnou oběť, kterou ti přinesl tvůj nejvyšší kněz Melchisedech.

Supplices te rogamus, omnipotens Deus, jube haec perferri per manus sancti angeli tui in sublime altare tuum, in conspectu divinae majestatis tuae, ut quotquot ex hac altaris participatione sacrosanctum Filii tui Corpus et Sanguinem sumpserimus, omni benedictione coelesti et gratia repleamur. Per eundem Christum Dominum nostrum. Amen.

Commemoratio pro defunctis.

Memento etiam, Domine famulorum famularumque tuarum N. et N., qui nos praecesserunt cum signo fidei et dormiunt in somno pacis.

Ipsis, Domine, et omnibus in Christo quiescentibus, locum refrigerii, lucis et pacis ut indulgeas deprecamur. Per eundem Christum Dominum nostrum. Amen.

Prosíme tě pokorně, všemohoucí Bože, přikaz ať tvůj svatý anděl donese tuto oběť na tvůj nebeský oltář před tvář tvé božské Svrchovanosti, aby kdokoli z nás přijme z této oltářní hostiny přesvaté Tělo tvého Syna nebo jeho Krev, naplněn byl všelikým požehnáním s hůry a všelikou milostí. Skrze téhož Krista, Pána našeho. Amen.

Vzpomínka na zemřelé.

Rozpomeň se také, Pane, na své služebníky a služebnice N. a N., kteří nás předešli se znamením víry a spí spánkem pokoje.

Prosíme, Pane, rač jim i všem odpovídajícím v Kristu popřáti místa občerstvení, světla a pokoje. Skrze téhož Krista, Pána našeho. Amen.

Preces pro vivis astantibus Missae.

Nobis quoque peccatoribus, famulis tuis, de multitudine miserationum tuarum sperantibus, partem aliquam et societatem donare digneris cum tuis sanctis apostolis et martyribus: cum Joanne, Stephano, Matthia, Barnaba, Ignatio, Alexandro, Marcellino, Petro, Felicitate, Perpetua, Agatha, Lucia, Agnete, Caecilia, Anastasia et omnibus Sanctis tuis, intra quorum nos consortium non aestimator meriti, sed veniae, quaesumus, largitor admitte. Per Christum Dominum nostrum.

Per quem haec omnia, Domine, semper bona creas, sanctificas, vivificas, benedicis et praestas nobis.

Per ipsum et cum ipso et in ipso

Prosba za živé účastníky mše.

Těž nám hříšným, kteří jsme tvými služebníky a doufáme v hojnost tvého milosrdenství, rač dáti podíl a společenství se svými svatými apoštoly a mučedníky: s Janem, Štěpánem, Matějem, Barnabášem, Ignácem, Alexandrem, Marcelinem, Petrem, Felicitou, Perpetuou, Hátou, Lucií, Anežkou, Cecilií, Anastázií, a se všemi ostatními světci, v jejichž společnost nás račiž milostivě uvésti, ne sice podle našich zásluh, nýbrž podle svého štědrého slitování. Skrze Krista, našeho Pána.

Skrze něhož nám, Hospodine, toto všecko dobré ustavičně vytváříš, posvěcuješ, oživuješ, žehnáš a uděluješ.

Skrze něho, a s ním, a v něm, máš

est tibi Deo Patri omnipotenti, in unitate Spiritus sancti omnis honor et gloria.

Oratio Dominica.

S. Per omnia saecula saeculorum.

M. Amen.

S. Oremus: Præceptis salutaribus moniti, et divina institutione formati, audemus dicere:

Pater noster, qui es in coelis. Sanctificetur nomen tuum. Adveniat regnum tuum. Fiat voluntas tua sicut in coelo et in terra. Panem nostrum quotidianum da nobis hodie: Et dimitte nobis debita nostra, sicut et nos dimittimus debitoribus nostris. Et ne nos inducas in tentationem.

M. Sed libera nos a malo.

S. Amen.

ty, Bože Otče všemohoucí, zároveň se svatým Duchem, vší velikou čest a slávou.

Modlitba Páně.

K. Po všechny věky věkův.

M. Amen.

K. Modleme se: ze spasitelného příkazu Páně a z jeho navedení osmělujeme se volati:

Otče náš, jenž jsi na nebesích, posvět se jméno tvé. Přijď království tvé. Buď vůle tvá jako v nebi tak i na zemi. Chléb náš vezdejší dej nám dnes. A odpusť nám naše viny, jakož i my odpouštíme našim vinníkům. A neuvodň nás v pokušení.

M. Ale zbav nás ode zlého.

K. Amen.

Sacerdos Patenam accipiens.

Libera nos, quaesumus, Domine, ab omnibus malis, praeteritis, praesentibus et futuris, et intercedente beata et gloriosa semper Virgine Dei Genitrice Maria, cum beatis apostolis tuis Petro et Paulo atque Andrea, et omnibus sanctis, da propitius pacem in diebus nostris: ut ope misericordiae tuae adjuti, et a peccato simus semper liberi et ab omni perturbatione securi. Per eundem Dominum nostrum, Jesum Christum, Filium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitate Spiritus sancti, Deus

S. Per omnia saecula saeculorum.

M. Amen.

S. Pax Domini sit semper vobiscum.

M. Et cum spiritu tuo.

Sacerdos Particulam in Calicem immittit.

Kněz přijímaje patenu.

Zbav nás, prosíme, Pane, všeho zlého, minulého, přítomného i budoucího, a na přímluvu blahoslavené a slavné ustavičné Panny Bohorodičky Marie i na přímluvu tvých blahoslavených apoštolů Petra a Pavla i Ondřeje a všech svatých, uděl milostivě pokoje za dnů našich, abychom přispěním tvého milosrdenství byli vždycky prosti hříchu a bezpečni před všelikým soužením. Skrze téhož našeho Pána Ježíše Krista, tvého Syna, jenž s tebou žije a kraluje v jednotě Ducha svatého,
Bůh

K. Po všecky věky věkův.

M. Amen.

K. Pokoj Páně budiž vždycky s vámi.

M. I s duchem tvým.

Kněz vpouští částěčku Hostie do kalicha.

S. Haec commixtio et consecratio Corporis et Sanguinis Domini nostri, Jesu Christi, fiat accipientibus nobis in vitam aeternam. Amen.

Agnus Dei.

Agnus Dei, qui tollis peccata mundi: miserere nobis!

Agnus Dei, qui tollis peccata mundi: miserere nobis!

Agnus Dei, qui tollis peccata mundi: dona nobis pacem!

Orationes ante Communionem,

Domine Jesu Christe, qui dixisti apostolis tuis: Pacem relinquo vobis, pacem meam do vobis: ne respicias peccata mea, sed fidem Ecclesiae tuae, eamque secundum voluntatem tuam pacificare et coadunare digneris,

K. Toto smíšení a posvěcení Těla a Krve Pána našeho, Ježíše Krista, buď nám, kteří je přijímáme, k životu věčnému. Amen.

Beránku Boží.

Beránku Boží, jenž snímáš hříchy světa, smiluj se nad námi!

Beránku Boží, jenž snímáš hříchy světa, smiluj se nad námi!

Beránku Boží, jenž snímáš hříchy světa, uděl nám pokoje!

Modlitby před přijímáním.

Pane Ježíši Kriste, jenž jsi řekl svým apoštolům: já vám zůstavuji pokoj, já vám dávám svůj vlastní pokoj: nehleď na moje hříchy, nýbrž na víru své Církve, a rač ji podle své vůle přivésti k pokoji a k jednotě. Jenž jsi živ a

qui vivis et regnas Deus per omnia saecula saeculorum. Amen.

Domine Jesu Christe, Fili Dei vivi, qui ex voluntate Patris, cooperante Spiritu sancto, per mortem tuam mundum vivificasti: libera me per hoc sacrosanctum Corpus et Sanguinem tuum ab omnibus iniquitatibus meis et universis malis: et fac me me tuis semper inhaerere mandatis, et a te nunquam separari permittas, qui cum eodem Deo Patre et Spiritu sancto vivis et regnas Deus in saecula saeculorum. Amen.

Perceptio Corporis tui, Domine Jesu Christe, quod ego indignus sumere praesumo, non mihi proveniat in iudicium et condemnationem, sed pro tua pietate prosit mihi ad tutamentum mentis et corporis et ad medelam percipiendam; qui vivis et regnas cum Deo

kraluješ, Bůh po všechny věky věkův.
Amen.

Pane Ježíši Kriste, Synu živého Boha, jenž jsi podle vůle Otcovy spolupůsobením Ducha svatého oživil svět svou smrtí, vysvobod' mne skrze toto svatosvaté Tělo a skrze svou Krev od všech mých nepravostí i ode všeho zlého, a učiň, abych byl vždycky oddán tvým přikázáním, nedopouštěje, abych byl kdy odloučen od tebe, jenž s tímž Bohem Otcem a Duchem svatým žiješ a kraluješ, Bůh na věky věkův. Amen.

Požívání tvého Těla, Pane Ježíši Kriste, které se osměluji přijmouti já nehodný, nebudiž mi k odsouzení a k zavržení, nýbrž ať je mi podle tvého slitování k ochraně duše i těla, a lékem od mých nemocí, jenž jsi živ a kraluješ s Bohem Otcem v jednotě Ducha

Patre in unitate Spiritus sancti Deus
per omnia saecula saeculorum. Amen.

Communio.

Panem coelestem accipiam et no-
men Domini invocabo.

Sacerdos pectus percutiens.

Domine, non sum dignus, ut in-
tres sub tectum meum, sed tantum dic
verbo et sanabitur anima mea. (Ter.)

Sumens Hostiam.

Corpus Domini nostri Jesu Christi
custodiat animam meam in vitam ae-
ternam. Amen.

Quid retribuam Domino pro om-
nibus, quae retribuit mihi? Calicem
salutaris accipiam et nomen Domini
invocabo. Laudans invocabo Domi-
num et ab inimicis meis salvus ero.

Sumens Calicem.

svatého, Bůh po všechny věky věkův.
Amen.

Přijímání.

Přijmu chléb nebeský, a budu vzývat jméno Páně.

Když se kněz bije v prsa.

Pane, nejsem hoden, abys vešel pod mou střechu, ale toliko rci slovem, a uzdravena bude má duše. (Třikráte.)

Přijímaje Tělo Páně.

Tělo Pána našeho Ježíše Krista zachovej mou duši k věčnému životu.
Amen.

Čím se odplatím Hospodinu za vše, co mi prokázal? Přijmu Kalich spase- ní, a budu vzývat jméno Páně. Chvá- liti a vzývati budu Hospodina, a od svých nepřátel budu osvobozen.

Přijímaje Krev Páně.

Sanguis Domini nostri Jesu Christi
custodiat animam meam in vitam ae-
ternam. Amen.

Quod ore sumpsimus, Domine, pura
mente capiamus: et de munere tempo-
rali fiat nobis remedium sempiternum.

Corpus tuum, Domine, quod sum-
psi, et Sanguis, quem potavi, adhae-
reat visceribus meis: et praesta, ut in
me non remaneat scelerum macula,
quem pura et sancta refecerunt sacra-
menta. Qui vivis et regnas in saecu-
lorum. Amen.

Communio.

In cornu Epistolae.

Benedicimus Deum coeli, et coram
omnibus viventibus confitebimur ei:
quia fecit nobiscum misericordiam
suam.

Krev našeho Pána, Ježíše Krista, zachovej mou duši k věčnému životu. Amen.

Co jsme požili, Pane, ústy, nechť podržíme čistou myslí, a z daru časného ať se nám stane lék nepomíjející.

Tvé Tělo, Pane, jehož jsem požíval, a Krev, kterou jsem pil, ať splynou nerozlučně s mým srdcem, a ať nezůstane ve mně žádná poskvrna nepravosti, když mne občerstvila tak čistá a svatá tajemství. Jenž jsi živ a kraluješ na věky věkův. Amen.

Modlitba k přijímání.

Na straně epištolní.

Dobrořečíme Bohu nebeskému, a budeme jej chválit před všemi živoucími, neboť učinil s námi podle svého milosrdenství.

Postcommunio.

In medio Altaris.

S. Dominus vobiscum.

M. Et cum spiritu tuo.

In cornu Epistolae.

S. Oremus. Proficiat nobis ad salutem corporis et animae, Domine Deus noster, hujus Sacramenti susceptio, et sempiternae sanctae Trinitatis ejusdemque individuae unitatis confessio. Per Dominum nostrum, Jesum Christum, Filium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitate Spiritus sancti, Deus per omnia saecula saeculorum. M. Amen.

Benedictio.

In medio Altaris.

S. Dominus vobiscum.

M. Et cum spiritu tuo.

Modlitba po přijímání.

Uprostřed oltáře.

K. Pán s vámi.

M. I s duchem tvým.

Na straně epištolní.

K. Modleme se : Kéž nám, milý Pane Bože, prospěje k spáse těla i duše přijetí této svátosti a vyznávání věčné i svaté Trojice a její nerozdílné jednoty. Skrze našeho Pána, Ježíše Krista, tvého Syna, který s tebou žije a kraluje v jednotě Ducha svatého, Bůh na věky věkův.

M. Amen.

Požehnání.

Uprostřed oltáře.

K. Pán s vámi.

M. I s duchem Tvým.

S. Ite, missa est.

M. Deo gratias.

S. Placeat tibi, sancta Trinitas, obsequium servitutis meae, et praesta, ut sacrificium, quod oculis tuae majestatis indignus obtuli, tibi sit acceptabile, mihi que et omnibus, pro quibus illud obtuli, sit te miserante propitiabile. Per Christum Dominum nostrum. Amen.

Sacerdos signat populum.

S. Benedicat vos omnipotens Deus, Pater et Filius et Spiritus sanctus.

M. Amen.

Ultimum Evangelium.

In cornu Evangelii.

S. Dominus vobiscum.

M. Et cum spiritu tuo.

K. Jděte, mše jest dokonána.

M. Bůh budiž veleben.

K. Kéž se ti libí, svatá Trojice, služba mé poddanosti, a dej, aby ta oběť, kterou jsem já nehodný vykonal před tváří tvé Velebnosti, byla tobě příjemná, mně pak, i všem, za které jsem ji obětoval, aby přinesla pro tvé milosrdenství odpuštění vin. Skrze Krista, Pána našeho. Amen.

Kněz žehná lidu.

K. Požehnej vás všemohoucí Bůh, Otec a Syn i Duch svatý.

M. Amen.

Poslední evangelium.

Na straně evangelní.

K. Pán s vámi.

M. I s duchem tvým.

Œ. Initium sancti evangelii secundum Joannem.

M. Gloria Tibi, Domine.

S. In principio erat Verbum, et Verbum erat apud Deum, et Deus erat Verbum. Hoc erat in principio apud Deum. Omnia per ipsum facta sunt, et sine ipso factum est nihil, quod factum est. In ipso vita erat, et vita erat lux hominum, et lux in tenebris lucet, et tenebrae eam non comprehenderunt. Fuit homo missus a Deo, cui nomen erat Joannes. Hic venit in testimonium, ut testimonium perhiberet de lumine, ut omnes crederent per illum. Non erat ille lux, sed ut testimonium perhiberet de lumine. Erat lux vera, quae illuminat omnem hominem, venientem in hunc mundum. In mundo erat, et mundus per ipsum

K. Počátek svatého evangelia podle Jana.

M. Sláva tobě, Pane,

K. Na počátku bylo Slovo, a Slovo (to) bylo u Boha, a Slovo (to) bylo Bohem. (Slovo) to bylo (tedy) u Boha na počátku (všech věcí). Všecky věci povstaly skrze ně, a bez něho nepovstalo nic (z toho), co bylo učiněno. V něm byl život, a (tento) život byl světlem lidí, a (toto) Světlo svítí ve tmě, a tma ho nepojala. Vystoupil pak jeden člověk, poslaný od Boha, jehož jméno bylo Jan; ten přišel na svědectví, aby (totiž) vydal svědectví o Světle, by všichni uvěřili skrze něho. On nebyl Světlem, nýbrž toliko přišel, aby vydal o Světle svědectví. Bylo však Světlo pravé, kteréž osvěcuje každého člověka přicházejícího na tento svět. (Toto

factus est, et mundus eum non cognovit. In propria venit, et sui eum non receperunt. Quotque autem receperunt eum, dedit eis potestatem filios Dei fieri, his, qui credunt in nomine eius, qui non ex sanguinibus, neque ex voluntate carnis, neque ex voluntate viri, sed ex Deo nati sunt. (Hic genuflectitur.) Et Verbum caro factum est, et habitavit in nobis, et vidimus gloriam eius, gloriam quasi Unigeniti a Patre, plenum gratiae et veritatis.

M. Deo gratias.

Oratio ad Benedictionem cum Sumo.

S. Panem de coelo praestitisti eis. (Alleluja.)

P. Omne delectamentum in se habentem. (Alleluja.)

Světlo) bylo na světě, a svět povstal skrze ně, ale nepoznal ho. Do vlastního přišel (Tento), a svoji ho nepřijali. Kteřížkoli však jej přijali, těm dal moc, státi se dítkami božími; jsou to ti, kteří věří v jeho jméno, kteří se zrodili nikoli z krve, ani z vůle těla nebo z vůle muže, nýbrž z Boha. (Zde kněz pokleká). A Slovo tělem učiněno jest, a přebývalo mezi námi, a viděli jsme jeho slávu, slávu to jako jednorozeného od Otce, plného milosti a pravdy.

M. Buď Bohu děkováno!

Modlitba k požehnání nejsv. Svátosti.

K. Chléb nebeský jim dáváš. (Alleluja.)

L. Chléb, plný všeliké slasti. (Alleluja.)

Oremus: Deus, qui nobis sub Sacramento mirabili passionis tuae memoriam reliquisti: tribue, quaesumus, ita nos Corporis et Sanguinis tui sacra mysteria venerari, ut redemptionis tuae fructum in nobis jugiter sentiamus. Qui vivis et regnas in saecula saeculorum.

R. Amen.

Modleme se: Bože, jenž jsi nám zanechal v obdivuhodné Svátosti památku svého umučení, dejž, prosíme, ať tak velebíme svatá tajemství tvého Těla a tvé Krve, abychom ovoce tvého vykoupení v sobě neustále cítili. Jenž jsi živ a kraluješ na věky věkův.

L. Amen.

Modlitby po mši a k přijímání.

1. *Litanie k nejsvětějšímu Srdci Ježíšovu pro první pátky v měsíci.*

Pane, smiluj se nad námi! - Kriste, smiluj se nad námi! - Pane, smiluj se nad námi!

Kriste, uslyš nás! - Kriste, vyslyš nás!
- Otče s nebes, Bože, smiluj se nad námi!

Synu, Vykupiteli světa, Bože, smiluj se nad námi! - Duše svatý, Bože, smiluj se nad námi!

Svatá Trojice, jeden Bože, smiluj se nad námi!

Srdce Ježíše, Syna věčného Otce, smiluj se nad námi!

Srdce Ježíšovo, utvořené v lůně panské Matky od Ducha svatého, smiluj se nad námi!

Srdce Ježíšovo, spojené podstatně se Slovem Božím, smiluj se nad námi.

Srdce Ježíšovo, nekonečně velebné. -

Srdce Ježíšovo, svatý chrám Boží.

Srdce Ježíšovo, stánku Nejvyššího. -

Srdce Ježíšovo, Boží dome a nebeská brána.

Srdce Ježíšovo, výhni planoucí láskou. - Srdce Ježíšovo, schránko spravedlnosti a lásky.

Srdce Ježíšovo, plné dobroty a lásky. -
Srdce Ježíšovo, hlubino všech ctností.
Srdce Ježíšovo, nejvíce hodné veškeré
lásky. - Srdce Ježíšovo, králi a střede
všech srdcí.

Srdce Ježíšovo, ve kterém jsou všechny
poklady moudrosti a vědomosti.

Srdce Ježíšovo, ve kterém přebývá
veškerá plnost božství. - Srdce Ježíšo-
vo, ve kterém se dobře zalíbilo Otci.
Srdce Ježíšovo, z jehož plnosti jsme
všichni obdrželi. - Srdce Ježíšovo, žá-
dosti pahorků věčných.

Srdce Ježíšovo, trpělivé a nejvyšš mi-
losrdné. - Srdce Ježíšovo, bohaté ke
všem, kteří tě vzývají.

Srdce Ježíšovo, prameni života a sva-
tosti. - Srdce Ježíšovo, oběti slitování
za naše hříchy.

Srdce Ježíšovo, nasycené potupami. -

Srdce Ježíšovo, potřené pro naše nepravosti.

Srdce Ježíšovo, poslušné až k smrti. -

Srdce Ježíšovo, probodané kopím.

Srdce Ježíšovo, prameni všelikého potěšení. - Srdce Ježíšovo, náš živote a naše vzkříšení.

Srdce Ježíšovo, náš pokoji a naše smíření. - Srdce Ježíšovo, oběti za hříšníky.

Srdce Ježíšovo, spáso doufajících v tebe. - Srdce Ježíšovo, naděje umírajících v tobě.

Srdce Ježíšovo, rozkoši všech svatých, smiluj se nad námi!

Beránku Boží, který snímáš hříchy světa, odpusť nám, Pane!

Beránku Boží, který snímáš hříchy světa, uslyš nás, Pane!

Beránku Boží, který snímáš hříchy světa, smiluj se nad námi!

V. Ježíši tichý a pokorný srdcem.

R. Učiň srdce naše podle srdce svého!

Modleme se:

Všemohoucí věčný Bože, shlédni na srdce svého nejmilejšího Syna i na chvály a dostiučinění, které ti vzdává jménem hříšníků; a ježto se doprošují tvého milosrdenství, uděl jim, usmířen jsa, odpuštění ve jménu téhož Ježíše Krista, tvého Syna, který s tebou žije a kraluje v jednotě Ducha svatého Bůh na věky věkův. Amen.

Zásvětná modlitba k nejsvětějšímu Srdci Páně, nařízená Lvem XIII. po mši svaté nebo po Litaniích o prvním pátku v měsíci.

Nejsladší Ježíši, Vykupiteli lidského pokolení, shlédni na nás, klečící

v nejhlubší pokoře před tvým oltářem. Tvoji jsme, tvoji býti chceme. Abychom však byli s tebou spojeni pevněji, hle, každý z nás se dnes dobrovolně zasvěcuje tvému nejsvětějšímu Srdci. Mnozí tě sice nikdy nepoznali; mnozí tě, pohrdající tvými příkázáními, zavrhli. Smiluj se nad těmi i oněmi, nejdobrotivější Ježíši; přiviň mocně všecky k svému svatému Srdci. Kraluj, Pane, netoliko věřícím, kteří se od tebe nikdy neodchýlili, nýbrž i synům marnotratným, kteří tě opustili; učiň, ať se brzy navrátí do domu otcovského, aby nezahynuli nouzí a hladem. Kraluj těm, které oklamal blud nebo odloučil rozkol; přiveď je do přístavu pravdy a k jednotě víry, aby byl brzy jeden ovčinec a jeden pastýř. Kraluj všem těm, kteří trvají ve tmách po-

hanství nebo islamu, a rač je přivésti do svého království a světla. Shlédni též milosrdnýma očima na syny toho národa, který byl tak dlouho lidem vyvoleným; a krev, kterou kdysi na sebe svolávali, kéž se také jim stane zdrojem spásy a života. Dejž, ó Pane, církvi své jistou a bezpečnou svobodu; dej všem národům pokoj a pořádek; učiň, aby se všech zemských končin zazníval jeden hlas: Budiž chvála Božskému Srdci, skrze něž jsme nabyli blaha; jemu budiž sláva a čest na věky. Amen.

2. Modlitba za Církev po mši svaté.

Zdravas Maria... třikráte. Potom :

Zdravas Královno...

V. Oroduj za nás, svatá Boží Rodičko.

R. A bychom hodni učinění byli zaslíbení Kristových.

Modleme se :

Bože, naše útočiště a sílo, shlédni milostivě na lid volající k tobě, a na přímlovu přeslavné a neposkvrněné Panny a Rodičky Boží Marie, jejího snoubence svatého Josefa, tvých svatých apoštolů Petra a Pavla, i všech svatých, vyslyš milosrdně a dobrotivě prosby, které vysíláme za obrácení hříšníků, a za svobodu a vyvýšení svaté matky Církve. Skrze téhož Krista, Pána našeho. Amen.

Svatý Michale Archanděle, braň nás v boji! Buď nám záštitou proti zlosti a úkladům ďáblovým! Ať mu přikáže Bůh, prosíme pokorně. Ty pak, kníže nebeského vojska, satana a jiné duchy zlé, kteří obcházejí světem ke zkáze duší, svrhni božskou mocí do nejhlubších pekel. - Amen. (Odpustky

10 let a 10 kvadragen pokaždé pro ty, kdo se po mši modlí střídavě s knězem tyto modlitby za blaho Církve. Pius XI. 1934.)

Třikráte: Nejsvětější Srdce Ježíšovo - smiluj se nad námi! (Odp. 7 let a 7 kvadragen, když se někdo modlí tento trojí povzdech po mši svaté střídavě s knězem. Pius X., 17.VI. 1904.)

3. *Modlitba před sv. přijímáním.*¹

Od sv. Františka Saleského.

Ó pravá a dokonalá lásko, jak něžnou přízeň mi prokazuješ, že přicházíš ke mně ubohému! Přijď, ó přijď, touho mého srdce; duše má prahne po tobě. Obětuji ti toto přijímání, Bože, abych vyhověl tvé žádosti přijíti ke mně a se mnou se spojití. Ó jaký div!

¹ Tuto modlitbu možno předříkávat i nemocným jako přípravu na sv. přijímání.

Bůh sestupuje s nebe a skrývá svou velebnost pod způsobami chleba a vína! Ó jak pravdivá jsou, Pane, tvá slova, že když jsi miloval své, miloval jsi je zvláště na konci, ustanoviv tuto nejvyšší svátost.

Ó můj Bože, Tys dobrota sama; jak je tedy možné, abych co jiného miloval než Tebe? Ach, Pane, připoutej mě víc a více k svému srdci! Vážím si tvé lásky a dobroty více než celého světa. K Tobě jedinému se odnáší veškerá má láska. Nechci milovati než Tebe. Všeho se odříkám, abych miloval jen Tebe. Dej mi milost, abych splnil, co říkám, neboť bez tvé milosti nemohu ničeho.

Miláčku můj, chceš-li abych na tebe pohlédl s láskou, pohlédni Ty dříve na mne, a duchem svým přitáhni k sobě ducha mého. Já sám ze sebe nic ne-

jsem, nic nemohu, nic neznamenám ;
pročež nedopouštěj, abych byl nevdě-
čen za toliké milosti, jež jsi mi rá-
čil uděliti. Z lásky k Tobě se odříkám
všeliké útěchy citelné a jsem ocho-
ten vytrpěti jakoukoli útrapu, kterou
mi ráčíš seslati zde i na věčnosti. Jsem
a budu všecek Tvůj, a osměluji se pro-
siti nejen o tvé dary, nýbrž také o Te-
be samého. Mám touhu Tě přijmou-
ti, abych se s Tebou spojil co nejtěs-
něji.

Otče věčný, obětuji Ti utrpení Tvé-
ho Syna za spasení své i celého světa.
Nehleď na mé hříchy, nýbrž na lásku
tvého milého Syna, jež ho tak při-
poutala k této svátosti. Pro tuto lásku,
můj Bože, smiluj se nade mnou.

Ó můj Vykupiteli, poznávám, jak
jsem nehoden k Tobě se přiblížiti a

tebe přijmouti, a to pro své hříchy, a že nejsem tak čist, jak by náleželo. Proto volám: „Pane, nejsem hoden.“ A kdybych měl lásku všech serafů, nebyl bych tě hoden přijmouti; pročž volám znova: „Pane, nejsem hoden“.

Přiď, ó můj nejmilejší Pane, a vykonej ve mně to, proč ke mně přicházíš! Jsem člověk ubohý; ale tvá dobrota nehledí na mou nehodnost.

Přiď do mé duše a posvěť ji; usídlí se v mém srdci a očist' je; přiď ke mně a ochraňuj mé tělo a nedej, abych se kdy odloučil od tvé lásky!

Stráviž, ó ohni šírající, ve mně všecko, co by bylo Tebe nedůstojno a co by překáželo Tvé milosti a lásce. Ó Matko mého Vykupitele, měj útrpnost se mnou, ubohým hříšníkem! Oroduj za mne, abych tvým prostřednictvím

objal tvého Syna s dokonalou láskou a podobal se jeho svatému srdci. Amen.

4. *Modlitby po sv. přijímání nebo před Velebnou svátostí*

od sv. Františka Saleského.

1. Ó preveliká lásko, ó přesvatá hostie, kořím se ti hluboce ve svém srdci. Ježíši! Příliš málo jest jednoho srdce, aby Tě milovalo. Příliš málo jest jednoho jazyka, aby velebil Tvou dobrotu. Spasiteli, jak jsem Ti zavázán, že jsi navštívil tak ubohého tvora! Všecek se Ti obětuji z vděčnosti za tak veliké dobrodiní.

Ne, nechci již žítí já, ale chci, aby jen Ježíš žil ve mně. On jest můj a já jsem jeho na věky. Ó lásko, ó lásko, jen žádného hříchu více! Nikdy nezapomenu na dobrotu a milosrdenství

Pána Ježíše, mého Spasitele a hosta. Ano, můj Bože, věřím a nepochybují ani dost málo, že jsi s duší i s tělem v mém srdci, že Tvé božství jest nyní ve mně a se mnou spojeno.

Klaním se Ti a vzdávám Ti čest, ačkoli jsem jen nepatrný červ, jenž v prachu své nicoty vyznává před Tebou, jak velice si Tě přeje oslaviti. Ale je vskutku možno, aby Tvá nekonečná velebnost ráčila navštívití nejnižšího ze svých tvorů? Se srdcem láskou planoucím Ti děkuji, můj nejsladší Spasiteli, za toto veliké dobrodiní; budiž za to na stotisíckrát zveleben. Dej, ó Bože, ať Ti za to děkuji, jak zasluhuješ. Nechť Ti za tu milost činí díky Tvá nejsvětější Matka, všichni andělé a všichni svatí. Přináším Ti dnes darem všecku oslavu a všecky dí-

ky, jež Ti dosavad vzdali a ještě vzdají všichni tvorové.

2. Ó můj Bože, přicházíš ke mně, abys byl se mnou spojen, abys mi přivlastnil zásluhy svého umučení a abys mne posvětil. Vykonej tedy ve mně vše, proč ke mně přicházíš. Bože můj, svrchovaně moudrý a všemohoucí, nedej, aby bylo ovoce Tvé návštěvy na mně zmařeno. Spoj mne s sebou a sebe se mnou svazkem nerozlučným a láskou dokonalou. Spoj své nevystihlé milosrdenství s mou bezednou bídou a nedostatečností, a dej, ať žiji život úplně božský.

Můj Ježíši, Ty víš, čeho se mi nedostává, víš, že bez tebe nemohu ničeho. Ty znáš mou slabost, slituj se nade mnou. Dej mi pokoru, čistotu srdce, lásku a sjednocenost s Tvou

nejsvětější vůlí, sílu proti zlým návykům, odpuštění hříchů a milost, abych již nikdy do nich neklesl. Dej, ať úplně pohrdám všemi věcmi a nemiluji leč Tebe. Dej, ať z lásky k tobě trpělivě snáším vše, co mne potká. Ó nejsvětější Panno a milá Matko Maria, pros za mne svého Syna a rci mu, ať mi pro lásku, kterou Tě miluje, dá k vůli Tobě všechno, oč ho prosím.

Bože můj a mé jediné dobro, raduji se z Tvých nekonečných dokonalostí více, než kdyby byly moje. A mám radost, že ti jich nic na světě nemůže vzít, ani umenšit. Přijď tedy, ó můj Ježíši, má lásko a můj Bože, jenž jsi vždycky dokonalý a nekonečný ve svých vznešených vlastnostech! Přijď, nyní jest příhodná doba, a učíš mne docela svým.

Ó můj Spasiteli, pro svou neko-
nečnou dobrotu, která Tě přiměla se-
stoupiti na tuto zemi, prosím Tě, dej
mi pocítiti účinků Tvé lásky, ať stra-
vují tou měrou mou duši, bych pohr-
dal všemi pozemskými věcmi a nevší-
mal si než Tebe a nemyslil než na Te-
be. Aby táž láska, která byla příčinou
Tvé smrti na kříži, učinila, bych i já
umřel v Tobě a živ byl na věky Tobě.

3. Ó Bože mé duše, jenž zasluhuješ,
abys byl milován nade všechny tvory,
osvědčuji, že ty jsi jediný předmět
vší mé lásky a že Tobě dávám před-
nost přede všemi statky světa, i před
sebou samým. Slibuji Ti věrnost a ne-
chci již nikdy býti od Tebe odloučen.

Tobě se úplně oddávám a se vší
láskou a uctivostí se podrobuji Tvé
vůli a těm záměrům, které se mnou

máš, a prosím Tebe, ať se všechno stane, cokoliv jsi o mně ustanovil po čas i po věčnost. Mám naději, že uzřím jedenkrát Tvou božskou tvář a nekonečnou krásu. Bože můj, připoutej mne k sobě, ať Tě miluji a ať hořím tou láskou, kterou bych si přál, abych byl úplně ztráven. Ukryj mne u sebe, prosím, aby mne tvorové již nikdy nenalezli.

Otče věčný, pro lásku k svému Synu vlož do mé paměti svaté myšlenky, abych byl nucen mysliti vždycky na Tebe a na Tvého Syna. Ó dej, ať poznám a činím všechno, čeho si ode mne žádáš. A ty, Duše svatý, naplň mou vůli svatými žádostmi, aby přinášela všechno to sladké ovoce, jež působí Tvá láska. Osvěť mě svým světlem, abych krácel přímo k Tobě, a moje vůle

necht nemá jiné svobody, než býti docela Tvou.

Můj Bože a mé všecko, nehledám ničeho mimo Tebe, neboť maje Tebe mám všecko. Ó lásky nejhodnější Otče, dej, ať jsem tak pečliv o Tvou službu, jak jsi ty pečliv o můj prospěch. Přál bych si, aby se veškery moje myšlenky odnášely jen k tomu, jak bych se Ti líbil a vystříhal hříchu.

Ó Slovo učiněné tělem, dej, ať Tě miluji a nemiluji nikoho leč Tebe. Odvráť ode mne vše, co by mne odvádělo od Tvé lásky. Učiň, ať jest mé srdce zaměstnáno jen tím, aby pohlíželo k Tobě a sloužilo Tobě, ježto ty jsi nejpřednější láska všech srdcí. Jen proto jsi přišel na svět, abys přebýval v srdcích těch, které jsi vykoupil svou krví. Buď tedy mé srdce docela Tvým

a Ty budiž jeho svrchovaným pánem; odtud patři na všechny mé potřeby, osvěcuji mne, rozplameňuj mne, a čiň mne ochotným, abych plnil Tvou svatou vůli.

Ó všemohoucí Ježíši, odejmi ode mne všechno, co by překáželo působení Tvé moci a dobrotivosti. Vzdávám se své svobody a zasvěcuji ji docela Tvé nejsvětější vůli. Slituj se nade mnou a uzdrav mne ode všech mých nezřízeností a od mé nevěrnosti. Naplň mne svou milostí a moudrostí. Tobě se všechno oddávám, můj Ježíši, chtěje býti celý Tvůj a horlivě rozmnožovati Tvou čest a slávu; trpělivě chci snášeti všechna soužení, pamětliv jsa Tvých utrpení a muk. Dej, ať se zanáším jenom tím, co by Tobě činilo radost!

4. Bože můj, učiň, ať patřím na Te-

be s živou věrou, abych Tě poznal a miloval; ať mám na paměti Tvou vůli, abych ji vykonal; ať pohlédnu na sebe a poznám, jak jsem ohyzdný, abych měl sebe v ošklivosti a se pokořoval; ať vidím konečně na věčnosti Tvou božskou tvář, jež je zdrojem nejvyšší blaženosti. Pane, promrhal jsem svůj podíl jako syn marnotratný; avšak Tvého milosrdenství jsem nemohl vyčerpati. Učiň, ať Tvá vůle jest jediným vodítkem mého života, a ať mnou nevládnou moji smyslové a lidské ohledy. Vpiš do mého srdce zákon své lásky tak, aby ho již nikdy nebylo možno odtud vymazati.

Můj Bože, i kdyby nebylo žádného trestu na přestupníky, nechtěl bych nicméně přestati Tebe milovati a pro Tebe trpěti. Dej, ať činím, čeho ty si

ode mne přeješ. Budiž ode dneška ty můj díl na věky. S důvěrou se podrobuji všemu, co o mně ustanovíš po čas i po věčnost. Ó vtělené Slovo, obmyj mé srdce svou krví a vpiš do něho jako znamení lásky své nejsvětější jméno „Ježíš“.

Pane, nedávej mne v moc mých nepravostí. Rozpomeň se, že jsem dílo Tvých rukou, a nedopouštěj, abych byl kořistí zlých duchů. Jsem ovšem hříšník, ale jsem vykoupen Tvou krví. Otče věčný, popatř na utrpení svého Syna, jehožto zásluhy se dožadují pro mne milosrdenství; ty Ti obětuji, pro ně zbav mne lásky k světu a naplň mne láskou svatou, a dej ať umru s oddaností, s věrou, s důvěrou a s dokonalou láskou.

Ó můj Ježíši, pro onu věčnou lás-

ku, kterou jsi mne miloval, dej, ať Tě miluji po ten krátký čas života, který mi zbývá zde na zemi, abych Tě pak mohl věčně milovati v nebi. Ó Bože lásky, dej, ať žiji jen Tobě. Kdy budu všecek Tvůj, jako Ty jsi všecek můj? Kdy umru sobě samému, abych byl živ výhradně Tvé lásce? Vždyť se Ti neumím ani darovati, jak náleží; ó můj Bože, vezmi si mne a učiň, ať jsem všecek Tvůj.

5. Můj Bože, chci míti zrak, jen abych patřil na Tebe; jazyk, jen abych mluvil o Tobě; srdce, jen abych miloval Tebe; tělo, jen abych je obětoval Tobě; život, jen abych jej zasvětil Tvé službě. Ó Bože lásky, daruj mi svou lásku! Všemohoucnosti nekonečná, pomoz mé slabosti! Moudrosti věčná, osvěť mé temnoty! Dobrotivosti ne-

smírná, odpusť mi mou zlobu! Ó dobroto neskonalá, pozdě jsem Tě poznal a si Tě zamiloval. Učiň se mnou, jak se Ti líbí, jiného nechci, než co Ty chceš.

Ó blahoslavená Panno Maria, raduji se s Tebou, že jsi si naklonila srdce svého Boha. Ach, spoj mne úplně se svým Synem; přimluv se u něho za mne, ať mi udělí milost, bych učinil vše, cokoli mi vnukne. A Ty mne nauč konati ctnosti, v nichž jsi se sama cvičila na zemi, a sprost' mne vší náklonnosti, která se neodnáší k Bohu, abych jen jeho miloval ze všech svých sil.

Bože můj, rozpal mne celého svou svatou láskou, abych si jiného nežádal, než Tobě se líbiti, aby se mi nic nelíbilo, než co se líbí Tobě. Vypuď z mého srdce všecko, co se Ti nelíbí.

Dej, abych mohl vždycky upřímně říci: Můj Bože, můj Bože, jen Tebe chci a nic jiného. Můj Ježíši, uděl mi velikou lásku k Tvému umučení, aby mi Tvá bolest a Tvá smrt ustavičně tanuly před očima, a aby mne neustále rozněcovaly láskou k Tobě a pobádaly mne, abych se Ti hleděl nějak odměniti za takovou přízeň. Dej mi též vroucí lásku k nejsvětější svátosti oltářní, v níž jsi nám dal tak zřejmě na jevo, jak něžně nás miluješ. Dále tě prosím o něžnou úctu k Tvé nejsvětější Matce, Panně Marii: uděl mi milost, abych ji vždycky miloval a jí sloužil, abych ji vždycky vzýval o její přímluvu a též jiné měl k tomu, aby ji ctili a jí sloužili, a dej mně a všem křesťanům velikou důvěru: nejprve v zásluhu Tvého umučení a po té v přímluvu Marie Panny.

Prosím Tě, abys mi popřál blaženou hodinku smrti! Dej, ať Tě pak přijmu s velikou láskou do svého srdce, abych v Tvém objetí, roznícen plamennou láskou k Tobě a maje touhu Tě spatřiti, vykročil z tohoto světa.

6. Ó můj Králi, přijď a panuj ty sám jediný v mé duši; budiž ona tvým majetkem tak úplně, aby nesloužila leč Tvé lásce a poslouchala jen Tvé lásky.

Můj Ježíši, ó bych se mohl celý strávit pro Tebe, který jsi celý svůj život strávil pro mne!

Ó Beránku Boží, obětovaný na kříži, rozpomeň se, že jsem z duší, které jsi vykoupil tak velikými oběťmi a bolestmi! Dej, ať Tě již nikdy neztratím. Ty jsi se mi daroval všecek, učiň, ať jsem i já všecek Tvůj a nemám jiné starosti, než Tobě patřiti. Miluji Tě,

ó nesmírné dobro, abych se Ti zalíbil; miluji Tě, poněvadž toho zasluhuješ. Nic mě tak nebolí, jako myšlenka, že jsem strávil tolik let, a Tebe nemiloval.

Můj milovaný Vykupiteli, učiň mě účastným bolesti, kterou jsi měl nad mými hříchy v zahradě getsemanské. Ó můj Ježíši, ó bych byl spíše umřel, než Tě kdy urazil! Ó lásko Ježíšova, ty jsi má láska i má naděje! Chci ztratiti raději život, ano tisíce životů, nežli Tvou milost.

Bože můj, kdybych byl umřel v hříchu, nemohl bych Tě již nikdy milovati. Děkuji Ti, že jsi mi dopřál času a že mne zveš, abych Tě miloval. Poněvadž Tě nyní mohu milovati, chci Tě milovati ze vší své duše! Tys mne proto snášel, abych Tě miloval; ano, chci Tě milovati. Ach, nedopouštěj

pro krev, kterou jsi za mne vylil, abych Tě opět zradil: „V Tebe, Hospodine, jsem doufal: nechť nejsem zahanben na věky!“ Co svět! Co bohatství! Co zábavy a rozkoš? Co čest a sláva? Boha, jediné Boha chci! Můj Bože, Ty jediný mi dostačíš, protože Ty jsi dobro nekonečné.

7. Ó můj Ježíši, připoutej mne celého k své lásce a vezmi si všechny mé náklonnosti, abych nemohl milovati jiného než Tebe. Učiň, ať jsem zcela Tvým, dříve nežli umru.

Ach, můj Bože, dokud žiji, musím se báti, že Tě ztratím. Ó kdy přijde den, kdy budu moci říci: „Můj Ježíši, již Tě nemohu ztratiti?“

Otče věčný, pro lásku k Ježíši Kristu neopovrhuj mnou: dovol, ať Tě miluji a dej mi svou svatou lásku. Chci Tě

velice milovati v životě tomto, abych
Tě velice miloval v životě onom.

Ó dobro nekonečné, miluji Tě; dej
mi však poznati, jak velké dobro mi-
luji, a dej mi lásku, které si ode mne
žádáš. Dej, ať všechno obětuji, abych
Tobě udělal radost!

Ó Maria, Ty si tak vroucně přeješ,
aby Tvůj Syn byl milován. O tu mi-
lost Tě tedy prosím: dej, ať ho miluji
po celý život, a nic jiného si nežádám.
Má Paní a Matko, v Tebe se důvěřuji:
začkoli Boha prosíš, všechno Ti dá. Ty
prosíš za všechny své ctitele: pros ho též
za mne. Amen.

5. Odpustkové modlitby před obrazem Ukřižovaného.

Hle, ó dobrý a nejsladší Ježíši! Pa-
dám na kolena před Tvou tváří a s nej-

větší vroucností duše Tě prosím a žádám: vštěp do mého srdce živou víru, naději a lásku, pravou lítost nad mými hříchy a pevnou vůli se polepšiti, když dojat hlubokou soustrastí a bolestí rozjímám a v duchu uvažuji o tvých svatých pěti ranách, pamětliv slov, která na Tvé rty, ó dobrý Ježíši, vložil již prorok David řka: „Zbodli mé ruce i nohy; sčetli všechny mé kosti“.

Plnomocných odpustků dosáhne, kdo po zpovědi a sv. přijímání vykoná kleče tuto modlitbu před obrazem Ukřižovaného a pomodlí se na úmysl sv. Otce (alespoň 1 Otčenáš, 1 Zdrávas, 1 Sláva Otci).

Pius IX. 31. července 1858.

Rytmus sv. Tomáše Akvinského.

Klaním se ti vroucně, božství ukryté, jež se v pravdě tajíš ve způsobě mdlé:

tobě se mé srdce všechno poddává,
hledíc na tvou lásku zcela roztává.

Oči, hmat i jazyk jsou tu šáleny,
víra však a sluch jsou lépe zpraveny:
věřím vše, co řekl kdysi Boží Syn;
nic tak není pravda, jako tento čin!

Na kříži se skrylo božství jediné,
zde se však i lidství ztrácí nevinné:
já vyznávám obé s duší věřící,
žádaje zač žádal lotr kající.

Jízev jako Tomáš ovšem nevidím,
že jsi však můj Pán a Bůh, to dobře vím:
učiň, ať v tě věřím stále pevněji
a ať mám vždy v tobě lásku s nadějí!

Památko ty slavná smrti Kristovy,
živý chlebe věčné v duchu obnovy:

kéž má mysl žije ze tvé podstaty,
pokrme ty sladký, rajsky bohatý!

Dobrý Pelikáne, Pane Ježíši,
očišť nečistého lázní nejvyšší:
jednou kapkou krve můžeš obmýti
vesmír od zločinů a jej spasiti!

Ježíši, ježž nyní zřím jen v závoji,
dej, ať se má žízeň jednou ukojí:
ať tě spatřím zjevně, přímo tváří v tvář,
a smím blažen zírat ve tvou slávozář!

II. Růženec.

Růženec radostný.

Ve jménu Otce i Syna i Ducha Svatého. Amen.

Věřím v Boha, Otce Všemohoucího, Stvořitele nebe i země. I v Ježíše Krista, Syna jeho jediného, Pána našeho. Jenž se počal z Ducha Svatého, narodil se z Marie Panny, trpěl pod Pontským Pilátem, ukřižován, umřel i pohřben jest. Sstoupil do pekel, třetího dne vstal z mrtvých. Vstoupil na nebesa, sedí na pravici Boha, Otce Všemohoucího. Odtud přijde soudit živých i mrtvých. Věřím v Ducha Svatého, svatou Církev Obecnou, svatých obcování, odpuštění hříchů, těla vzkříšení a život věčný. Amen.

Otče náš, jenž jsi na nebesích! Posvět se jméno tvé. Přijď království tvé. Buď vůle tvá jako v nebi tak i na zemi. Chléb náš vezdejší dej nám dnes. A odpusť nám naše viny, jakož i my odpouštíme našim vinníkům. A neuvod' nás v pokušení: ale zbav nás ode zlého. Amen.

Zdrávas Maria, milosti plná, Pán s tebou, požehnaná tys mezi ženami a požehnaný plod života tvého Ježíš, *v kterého věříme*. *Svatá Maria*, Matko Boží, pros za nás hříšné nyní i v hodinu smrti naší. Amen.

Zdrávas... Ježíš, v kterého doufáme.
Svatá Maria...

Zdrávas... Ježíš, kterého nad vše milujeme.
Svatá Maria...

Sláva Otci i Synu i Duchu svatému: jakož byla na počátku, i nyní i

vždycky, až na věky věkův. Amen.

Otče náš...

Zdrávas Maria... Ježíš, *kterého jsi, Panno, z Ducha svatého počala.* Svatá Maria (celý zdrávas i s vložkou se říká desetkrát.)

Sláva Otci...

Otče náš...

Zdrávas Maria... Ježíš, *s kterým jsi Panno, Alžbětu navštívila.* Svatá Maria... (10krát.)

Sláva Otci...

Otče náš...

Zdrávas Maria... Ježíš, *kterého jsi, Panno, v Betlémě porodila.* Svatá Maria... (10 krát.)

Sláva Otci...

Otče náš...

Zdrávas Maria... Ježíš, *kterého jsi,*

Panno, v chrámě obětovala. Svatá Maria... (10 krát.)

Sláva Otci...

Otče náš...

Zdravas Maria... Ježíš, *kterého jsi, Panno, v chrámě našla. Svatá Maria... (10 krát.)*

Sláva Otci...

Růženec bolestný.

Tajemství:

1. Který se pro nás krví potil.
2. Který byl pro nás bičován.
3. Který byl pro nás trním korunován.
4. Který pro nás těžký kříž nesl.
5. Který byl pro nás ukřižován.

Růženec slavný.

Tajemství:

1. Který z mrtvých vstal.
2. Který na nebe vstoupil.
3. Který Ducha svatého seslal.
4. Který tě, Panno, na nebe vzal.
5. Který tě, Panno, na nebi korunoval.

Po posledním *Sláva Otci* modlí se závěrečná modlitba: *Zdravas Královno*, Matko milosrdenství! Živote, sladkosti a naděje naše, buď zdráva! K tobě voláme, vyhnaní synové Evy; k tobě vzdycháme, lkající a plačící v tomto slzavém údolí. I protož, orodovnice naše, obrať k nám své milosrdné oči, a Ježíše, kterýž jest požehnaný plod života tvého, nám po tomto putování ukaž, ó milostivá, ó přívětivá, ó pře-sladká Panno Maria!

V. Oroduj za nás, Královno posvátného růžence.

R. Abychom se stali hodni zaslíbení Kristových.

Modleme se: Bože, jehož jednorozený Syn nám získal svým životem, skonáním a zmrtvýchvstáním odměnu života věčného, uděl nám, prosíme, abychom připomínajíce si tato tajemství v posvátném růženci blahoslavené Panny Marie, jednak následovali toho, co obsahují, jednak dosáhli toho, co slibují. Skrze téhož Krista, Pána našeho. Amen.

Poznámka: Hlavní věci při růženci jest, abychom o příslušných tajemstvích v myslí rozjímalí. To můžeme činiti *před* jednotlivými desátkami, nebo mezitím co se ústy modlíme předepsaný počet zdrávasů po každém otčenáši. Také se doporučuje prosit při jednotlivých desátcích za určitou věc.

a) Výňatky z Písma, o nichž lze při Růženci rozjímati.

I. Kterého jsi, Panno, z Ducha Sv. počala.

1. Měsíce šestého anděl Gabriel poslán byl od Boha do města galilejského, jemuž jméno Nazaret, ku panně zasnoubené muži, jemuž jméno bylo Josef, z domu Davidova, a jméno Panny Maria. (Luk. I., 26-27.)

2. A vešed k ní anděl, řekl: Zdráva buď, milosti plná, Pán s tebou, požehnaná tys mezi ženami. (Luk. I., 28.)

3. Ona pak (uzřevši jej) užasla nad řečí jeho a myslila, jaké by to bylo pozdravení (Luk. I., 29.)

4. I řekl jí anděl: Neboj se, Maria, neboť jsi našla milost u Boha. (Luk. I., 30.)

5. A j počneš v životě a porодиš syna, a nazveš jméno jeho Ježíš. (Luk. I., 31.)

Ten bude veliký a Synem nejvyššího slouti bude, a Pán Bůh dá mu trůn Davida, jeho otce, a bude kralovati v domě Jakubově na věky. (Luk. I, 32.)

7. I řekla Maria k andělu: Kterak se to stane, když muže nepoznávám? (Luk. I, 34.)

8. A odpověděv anděl řekl jí: Duch svatý sestoupí v tebe a moc Nejvyššího zastíní tě; proto také to svaté, co se z tebe narodí, slouti bude Syn Boží. (Luk. I, 35.)

9. I řekla Maria: Aj já dívka Páně, staniž se mi podle slova tvého. (Luk. I, 38.)

10. A Slovo tělem učiněno jest, a přebývalo mezi námi. (Jan I, 14.)

II. *S kterým jsi, Panno, Alžbětu navštívila.*

1. Maria pak povstavši v těch dnech odešla s chvátáním na hory do města Judova. (Luk. I, 39.)

2. A vešedši do domu Zachariášova pozdravila Alžbětu. (Luk. I, 40.)

3. I stalo se, jak uslyšela Alžběta pozdravení Mariino, že dítko zaplesalo v životě jejím a Alžběta byla naplněna Duchem svatým. (Luk. I, 41.)

4. I zvolala hlasem velikým a řekla: požehnaná tys mezi ženami a požehnaný plod života tvého. (Luk. I, 42.)

5. A odkud mi to, že Matka Pána mého přišla ke mně? (Luk. I, 43.)

6. A blahoslavená, která uvěřila, že se vyplní ty věci, které jí byly pověděny od Pána. (Luk. I, 45.)

7. I řekla Maria: Velebí má duše Hospodina a můj duch zaplesal v Bohu, mém Spasiteli. (Luk. I, 46-47.)

8. I zůstala Maria s ní asi tři měsíce a navrátila se do svého domu. (Luk. I, 56.) I nalezena jest, prve než se sešli, těhotnou z Ducha svatého. Josef pak, muž její, nechtěje postaviti ji na odiv, odhodlal se propustiti ji tajně. (Mat. I, 18-19.)

9. Když však o tom přemýšlel, a anděl Páně ukázal se mu ve snách řka: Josefe, synu Davidův, neboj se přijmouti Marii, svou manželku: neboť, co v ní jest zplozeno, je z Ducha svatého. (Mat. I, 20-21.)

10. Povstav pak Josef ze sna, učinil, jakož mu byl přikázal anděl. (Mat. I, 24.)

III. *Kterého jsi, Panno, v Betlémě porodila.*

1. Vyšel rozkaz od císaře Augusta, aby byl popsán veškeren svět. Odešel pak i Josef z Galileje do města Davidova, jež slove Betlém, aby se přihlásil s Marií, zasnoubenou sobě manželkou, která byla těhotná. (Luk. II, 1, 4, 5.)

2. Stalo se pak, když tam byli, naplnili se dnové, aby porodila. I porodila svého syna prvorozeného a obvinula jej plénkami a položila ho v jeslích, poněvadž neměli místa v hospodě. (Luk. II, 6, 7.)

3. A byli v téže krajině pastýři, ponocující a stráž noční držíce nad svým stádem. A aj, anděl Páně stanul u nich a jasnost Boží je obklíčila a báli se velice. (Luk. II, 8, 9.)

4. I řekl jim anděl: Nebojte se, ne-

bož a j, zvěstují vám radost velikou, která bude všemu lidu. Narodil se vám dnes Spasitel, to jest Kristus Pán, v městě Davidově. (Luk. II, 10-11.)

5. A toto vám bude znamením: Naleznete dítě, plénkami obvinuté a položené v jeslích. (Luk. II, 12.)

6. A hned na to bylo sandělem množství vojska nebeského, kteří chválili Boha a říkali: Sláva na výsostech Bohu a na zemi pokoj lidem dobré vůle. (Luk. II, 13-14.)

7. I stalo se, jak andělé odešli od nich do nebe, pastýři pravili k sobě ve spolek: Pojdme až do Betléma a vizme tu událost, kterou nám oznámil Pán. (Luk. II, 15.)

8. I přišli s chvátáním a našli Marii a Josefa i dítě položené v jeslích. (Luk. II, 17.)

9. A uzřevše je, vypravovali věc, která jim byla pověděna o tom dítku. (Lukáš II, 17.)

10. Maria však zachovávala ta slova, uvažujíc je ve svém srdci. (Luk. II, 19.)

IV. Kterého jsi, Panno, v chrámě obětovala.

1. A když se naplnilo osm dní, aby dítko bylo obřezáno, nazvali jméno jeho Ježíš, kterým bylo nazváno od anděla, prve než se počalo v životě. (Luk. II, 21.)

2. A když se naplnili dnové jejího očišťování podle zákona Mojžíšova, donesli jej do Jerusaléma, aby ho představili před Hospodinem. (Lukáš II, 22.)

3. A hle, v Jerusalémě byl člověk, jehož jméno bylo Simeon, a člověk ten

byl spravedlivý i bohabojný a očekával potěšení Israelovo, a Duch svatý byl v něm. (Luk. II, 25.)

4. I přišel v Duchu do chrámu, když rodiče přinesli dítě Ježíše, aby za něj učinili podle zákona. (Luk. II, 27.)

5. I vzal jej na své lokte a velebil Boha. (Luk. II, 28.)

6. I řekl: Nyní propustíš svého služebníka, Pane, podle svého slova v pokoji, neboť moje oči viděly tvou spásu. (Luk. II, 29-30.)

7. I divili se otec a matka jeho těm věcem, které byly praveny o něm. (Luk. II, 33.)

8. A Simeon jim požehnal a řekl k Marii, jeho matce: Aj, tento jest ustanoven ku pádu a ku povstání mnohých v Israeli a na znamení, jemuž budou odpírati, a tvou vlastní duši pro-

nikne meč, aby se zjevila smýšlení lidských srdcí. (Luk. II, 34-35.)

9. A byla tam též prorokyně Anna, a ta přišedši v touž hodinu, velebila navzájem Hospodina a mluvila o něm všechněm, kteří očekávali vykoupení Israelova. (Luk. II, 36-38.)

10. A když byli vykonali všecko podle zákona Páně, navrátili se do Galileje, do svého města Nazareta. (Luk. II, 39.)

V. Kterého jsi, Panno, v chrámě našla.

1. Dítko pak rostlo a sílilo, jsouc plno moudrosti, a milost Boží byla v něm. (Luk. II, 40.)

2. A když byl ve dvanácti letech a oni šli podle obyčeje svátkového do Jerusaléma a vraceli se dokonavše dny

sváteční, pacholík Ježíš zůstal v Jerusalemě, aniž to jeho rodiče zpozorovali. (Luk. II, 42-43.)

3. Domnívajíce se pak, že jest v družině, ušli den cesty a hledali ho mezi příbuznými a známými. (Luk. II, 44.)

4. A nenalezše ho, navrátili se do Jerusaléma hledajíce ho. (Lk. II, 45.)

5. I stalo se, že ho po třech dnech našli v chrámě, an sedí mezi učiteli, poslouchaje a otazuje se jich. (Luk. II, 46.)

6. Žasli pak všichni, kteří jej slyšeli, nad jeho rozumností a odpověďmi. (Luk. II, 47.)

7. A uzřevše jej jeho rodiče podivili se. I řekla k němu jeho matka: Synu, proč jsi nám tak učinil? Hle, tvůj otec a já s bolestí jsme tě hledali. (Luk. II, 48.)

8. I řekl k nim: Co jest, že jste mě hledali? Zdaliž jste nevěděli, že já musím býti v tom, co jest mého Otce? (Luk. II, 49.)

9. I odebral se s nimi a přišel do Nazareta a byl jim poddán. A jeho matka uchovávala všechna ta slova ve svém srdci. (Luk. II, 51.)

10. A Ježíš prospíval moudrostí a věkem a milostí u Boha i u lidí. (L. II, 52.)

VI. Který se pro nás krví potil.

1. Tehdy Ježíš přišel s nimi na popluží, které slove Getsemany, a řekl svým učeníkům: Poseďte zde, až odejda tamto se pomodlím. (Mat. XXVI, 36.)

2. A pojav Petra a dva syny Zebedeovy, počal se rmoutiti a býti teskliv. (Mat. XXVI, 37.)

3. Tu řekl jim: Smutná jest má du-

še až k smrti! Pozůstaňte tuto a bděte se mnou. (Mat. XXVI, 38.)

4. A popošed maličko padl na zem a modlil se a řekl: Abba, Otče, tobě je všecko možné; odejmi tento kalich ode mne: ale ne, co já chci, nýbrž co ty. (Mar. XIV, 35-36.)

5. I přišel a našel je, ani spí; i řekl Petrovi: Šimone, spíš? Nemohls bdíti jedné hodiny? Bděte a modlete se, abyste nevešli v pokušení. Duch zajisté jest hotov, ale tělo nemocno. (Mar. XIV, 37-38.)

6. Opět podruhé odešel a modlil se řka: Otče můj, nemůže-li mne minouti kalich tento, leč abych jej pil, staň se vůle tvá. (Mat. XXVI, 42.)

7. A přišed opět našel je, ani spí, neboť jejich oči byly obtíženy. (Mat. XXVI, 43.)

8. I nechal jich a odešel opět, modlil se potřetí, říkáje táž slova. (Mat. XXVI, 44.)

9. I ukázal se mu anděl s nebe a posiloval ho. A on ocitnuv se v úzkosti smrtelné modlil se (tím) snažněji. I stal se jeho pot jako krůpěje krve tekoucí na zem. (Luk. XXII, 43-44.)

10. Na to přišel k svým učeníkům a řekl jim: Spěte již a odpočívejte; aj přiblížila se hodina a Syn člověka bude vydán v ruce hříšníků. (Mat. XXVI, 45.)

VII. *Který byl pro nás bičován.*

1. Pilát svolav velekněze i náčelníky a lid, řekl k nim: Přivedli jste mi tohoto člověka, jakoby odvracel lid, a hle, já nenalezl jsem na tomto člověku žádné viny. (Luk. XXIII, 13-14.)

2. Jest však u vás obyčej, abych vám propustil jednoho vězně o velikonočních. Chcete tedy, abych vám propustil krále židovského? (Jan XVIII, 39.)

3. Ale oni volali řkouce: Ukřižuj ho, ukřižuj ho. (Luk. XXIII, 21.)

4. On však řekl jim po třetí: Co však zlého učinil tento? Žádné příčiny smrti na něm nenalézám. Potrestám ho tedy a propustím. (Luk. XXIII, 22.)

5. Tu vzal Pilát Ježíše a dal ho zbičovati. (Jan XIX, 1.)

6. On pak neodmlouval a zpět necouval. Tělo své vydal katům a líce své rváčům. (Isai L, 5-6.)

7. Podoby neměl ani krásy, abychom naň patřili: neměl vzhledu, abychom se v něm kochali. (Isai LIII, 2.)

8. Takořka zastřeny byly jeho líce,

byl tupen, že jsme si ho nic nevážili.
(Isai LIII, 3.)

9. V pravdě bolesti naše on vzal na sebe, ano, co my jsme měli trpěti, on snášel; my pak jsme ho měli za malomocného, zbitého od Boha a sklíčeného. (Isai LIII, 4.)

10. Ale on byl raněn pro hříchy naše, roztlučen byl pro nepravosti naše; tresty pro spásu naši na něho dolehly a jizvami jeho jsme uzdraveni. (Isai LIII, 5.)

VIII. Který byl pro nás trním korunován.

1. Vojáci vladařovi, vzavše Ježíše do soudního dvora, shromáždili k němu celou tlupu a svlékše ho přioděli jej pláštěm šarlatovým. (Mat. XXVII, 27-28.)

2. A splešše korunu z trní vložili mu ji na hlavu; (Mat. XXVII, 29.)

3. A dali třtinu v jeho pravici a pokleknuvše před ním posmívali se mu ťkouce: Zdráv buď, králi židovský. (Mat. XXVII, 29.)

4. A vyplivše se na něj, vzali třtinu a bili ho do hlavy. (Mat. XXVII, 30.)

5. A dávali mu políčky. (Jan XIX, 3.)

6. I vyšel Pilát opět ven a řekl jim: Hle, vedu vám ho ven, abyste poznali, že na něm nenalézám žádné viny. (Tu vyšel Ježíš nesa korunu trnovou a roucho šarlatové.) (Jan XIX, 4-5.)

7. I řekl jim: Ejhle člověk. (Jan XIX, 5.)

8. Jak ho uzřeli velekněží a sluhové, zvolali ťkouce: Ukřižuj ho, ukřižuj ho. (Jan XIX, 6.)

9. Dí jim Pilát: Vezměte ho vy a u-

křižujte, neboť já na něm viny nena-
lézám. (Jan XIX, 6.)

10. Židé mu odpověděli: My máme
zákon, a podle zákona má umřítí, ne-
boť se činil Synem Božím. (Jan XIX,
7.)

IX. Který pro nás těžký kříž nesl.

1. Pilát hleděl Ježíše propustiti, ale
židé křičeli řkouce: Propustíš-li toho-
to, nejsi přítel císařův; neboť každý,
kdo činí se králem, protiví se císaři.
(Jan XIX, 12.)

2. Tedy Pilát uslyšev ta slova, vy-
vedl Ježíše ven a posadil se na soud-
nou stolicí i řekl židům: Ejhle, váš
král! (Jan XIX, 13-14.)

3. Ale oni vzkřikli: Pryč s ním, pryč
s ním, ukřižuj ho! Řekl jim Pilát: Va-
šeho krále budu křižovati? Velekněží

odpověděli: Nemáme krále, leč jen císaře. (Jan XIX, 15.)

4. Vida tedy Pilát, že nic neprospívá, nýbrž že se rozbroj stává větším, vzal vodu a umyl si ruce před lidem řka: Nevinen jsem krví tohoto spravedlivého: vy vizte. (Mat. XXVII, 24.)

5. A všechen lid odpověděv řekl: jeho Krev na nás i na naše syny. (Mat. XXVII, 25.)

6. A oblékli jej v jeho roucha a odvedli jej, aby ho ukřižovali. (Matouš XXVII, 31.)

7. A když jej odváděli, uchopili jakéhosi Šimona cyrenského, jenž přicházel ze dvora a vložili naň kříž, aby jej nesl za Ježíšem. (Luk. XXIII, 26.)

8. Šel pak za ním veliký zástup lidu i žen a ty plakaly a kvílely nad ním. (Luk. XXIII, 27.)

9. Ježíš však obrátiv se k nim řekl: Dcery jerusalémské, neplačte nade mnou, ale samy nad sebou plačte a nad svými dětmi. (Luk. XXIII, 28.)

10. Byli pak s ním vedeni také jiní dva zločinci, aby byli usmrceni. (Luk. XXIII, 32.)

X. Který byl pro nás ukřižován.

1. A když přišli na místo, které slove lebčí, ukřižovali ho tam. Ježíš pak řekl: Otče, odpusť jim, neboť nevědí, co činí. Byla pak hodina třetí, když ho ukřižovali. (Luk. XXIII, 33-34; Mar. XV. 25.)

2. Když tedy vojáci ukřižovali Ježíše, vzali jeho roucha (a učinili čtyři díly, každému vojínu díl) a sukni. Byla pak ta sukne nesešivaná, utkaná od svrchu všicka veskrz. Proto řekli mezi

sebou: Neroztrhejme jí, nýbrž losujme o ni, čí bude. (Jan XIX, 23-24.)

3. I stál tu lid dívaje se, a náčelníci posmívali se mu s ním řkouce: Jiným pomohl, ať pomůže sám sobě. Taktéž rouhali se mu lotři, kteří s ním byli ukřižováni, Posmívali se mu však i vojáci, přistupující a podávající mu octa a říkající: Jsi-li ty král židovský, zachraň sám sebe. (Lukáš XXIII, 35; Mat. XXVII, 44; Luk. XXIII, 36-37.)

4. I dali mu nad hlavu nápis jeho viny: Tento jest Ježíš, král židovský. Potom ukřižovali s ním dva lotry, jednoho na pravici, druhého na levici. Jeden pak z těch zločinců, kteří s ním viseli, rouhal se mu řka: Jsi-li ty Kristus, pomoz sobě i nám. (Mat. XXVII, 37-38; Luk. XXIII, 39.)

5. Ale druhý promluviv, káral ho

řka: Ani ty se nebojíš Boha, ježto jsi v témže odsouzení? I řekl k Ježíšovi: Pane, rozpomeň se na mne, když přijdeš do svého království. A Ježíš řekl mu: Amen pravím ti: Dnes budeš se mnou v ráji. (Luk. XXIII, 40, 42-43.)

6. Tedy Ježíš uzřev matku a toho učeníka, kterého miloval, an tu stojí, řekl své matce: Ženo, hle, tvůj syn. Na to řekl učeníkovi: Hle, tvá matka. A od té chvíle přijal ji ten učeník k sobě. (Jan XIX, 26-27.)

7. A když bylo šest hodin, nastala tma po celé zemi až do hodiny deváté. Potom Ježíš vida, že jest již všecko dokonáno, aby se naplnilo Písmo, pravil: Žízním. A zvolal hlasem velikým: Bože můj, Bože můj, proč jsi mne opustil? (Mar. XV, 33, Jan XIX, 28, Mat. V XVII, 46.)

8. Jeden pak z okolostojících běžel, a naplniv houbu octem vložil ji na třtinu a dával mu píti řka: Nechte, ať uvidíme, přijde-li Eliáš sejmouti jej! A když Ježíš ocet přijal, řekl: Dokonáno jest. (Mar. XV, 36, Jan XIX, 30.)

9. A zvolav hlasem velikým, řekl: „Otče, v ruce tvé poroučím ducha svého.“ A to pověděv vypustil duši. (Luk. XXIII, 46.)

10. A tu se opona chrámová roztrhla na dvě od shora až dolů. Setník pak, který stál proti němu, vida, že tak zvolav vypustil duši, pravil: V pravdě tento člověk byl Syn Boží. (Mar. XV, 38, 59.)

XI. *Který z mrtvých vstal.*

1. V první den týdne Maria Magdalena přišla ráno k hrobu, když ještě

bylo tma, a uzřela kámen od hrobu odvalený. I běžela a přišla k Šimonu Petrovi a k jinému učeníku, kterého Ježíš miloval, a řekla jim: Vzali Pána z hrobu a nevíme, kam ho položili. (Jan XX, 1-2.)

2. Petr pak vstav běžel a nakloniv se uzřel prostěradla, ana leží o sobě: i odešel domů, divě se tomu, co se stalo. Potom tedy vešel tam i ten učeník, kterýž byl přišel první ke hrobu, a uzřel i uvěřil. (Lukáš XXIV. 12, Jan XX, 8.)

3. Maria však stála u hrobu venku. I uzřela dva anděly. Ti jí řekli: Ženo, proč pláčeš? Dí jim: Vzali Pána mého a nevím, kam ho položili. Dí jí Ježíš: Maria! Ona se obrátila a řekla jemu: Rabboni, to jest Mistře! (Jan XX, 11, 12, 13, 16.)

5. Šla a zvěštovala to těm, kteří s ním bývali. A oni uslyševše, že jest živ, nevěřili. A aj dva z nich šli toho dne do městečka Emaus. A stalo se, když byl s nimi za stolem, vzal chléb a požehnal jej, a rozlámav jej dával jim. I otevřely se jejich oči a poznali jej; ale on zmizel od nich. (Mar. XVI, 10, 11, Luk. XXIV, 13, 30, 31.)

5. A vstavše v touž hodinu vrátili se do Jerusaléma a našli tam pohromadě jedenácte apoštolů i ty, kteří byli s nimi, ani praví: Pán vstal skutečně a ukázal se Šimonovi. I vypravovali také oni, co se stalo na cestě a kterak ho poznali v lámání chleba. (Luk. XXIV, 33-35.)

6. Zatím však co to mluvili, Ježíš stanul uprostřed nich a řekl jim: Pokoj vám! Já jsem to, nebojte se! A to

pověděv, ukázal jim ruce i bok. I zara-
dovali se učeníci spatřivše Pána. (Luk.
XXIV, 36, Jan XX, 20.)

7. A po osmi dnech byli učeníci je-
ho opět uvnitř a Tomáš s nimi. Tu při-
šel Ježíš zavřenými dveřmi a postavil
se doprostřed a řekl: Pokoj vám. Po-
tom dí Tomášovi: Vlož svůj prst sem
a viz mé ruce a vztáhni svou ruku a
vpuť v můj bok, a nebudiž nevěřící,
nýbrž věřící. Tomáš odpověděl: Můj
Pán a můj Bůh. (Jan XX, 26-28.)

8. Potom se Ježíš opět zjevil učení-
kům u jezera Tiberiadského. I řekl Ši-
monu Petrovi: Šimone Janův, milu-
ješ mne více nežli tito? Dí jemu: O-
všem, Pane, ty víš, že tě miluji. Řekl
jemu: Pas mé beránky. (Jan XXI, 1,
15.)

9. Jedenácte pak učeníků odešlo do

Galileje na horu, kamž jim byl Ježíš uložil, a uzřevše ho klaněli se mu, někteří však pochybovali. (Mat. XXVIII, 16-17.)

10. I přistoupil Ježíš a mluvil k nim řka: Dána jest mi veškerá moc na nebi i na zemi. Jdouce tedy učte všechny národy, křtíce je ve jménu Otce i Syna i Ducha Svatého, učíce je zachovávat všecko, co jsem vám přikázal; a aj, já jsem s vámi po všechny dni až do skončení světa. (Mat. XXVIII, 18-20.)

XII. Který na nebe vstoupil.

1. Posléze se ukázal jedenácti, když byli za stolem, a vytýkal jim jejich nevěru a tvrdost srdce, že nevěřili těm, kteří jej byli viděli z mrtvých vstalého (Mar. XVI, 14.)

2. I řekl k nim: To jsou slova, která

jsem k vám mluvil, by v ještě s vámi, že se totiž musí naplniti všecko, co jest psáno o mně v zákoně Mojžíšově a v prorocích i žalmích. (Luk. XXIV, 44.)

3. Potom jim vyložil smysl, aby rozuměli Písmům. (Luk. XXIV, 45.)

4. A řekl jim: Jdouce do veškerého světa kažte evangelium všemu stvoření. Kdo uvěří a bude pokřtěn, bude spasen; kdo však neuvěří, bude zavržen. (Mar. XVI, 15-16.)

5. Těch pak, kteří uvěří, budou následovati tato znamení: V mém jménu budou vymítati zlé duchy, mluvití novými jazyky, hady bráti, a jestliže by co jedovatého pili, neuškodí jim; na nemocné budou ruce vzkládati a ti se uzdraví. (Mar. XVI, 17-18.)

6. A já pošlu na vás toho, jehož můj Otec zaslíbil, vy však zůstaňte v městě,

dokavad nebudete opatřeni mocí s výsosti. (Luk. XXIV, 49.)

7. A vyvedl je ven k Betanii, a pozdvih svých rukou, požehnal jim. (Luk. XXIV, 50.)

8. I stalo se, když jim žehnal, že se odloučil od nich a vznášel se do nebe, a oblak vzal jej s jejich očí. (Luk. XXIV, 51, Skut. I, 9.)

9. A jak hleděli upřeně do nebe, když se tam ubíral, aj dva muži stáli u nich v rouše bílém a řekli: Muži Galilejští, proč stojíte hledíce do nebe? Ten Ježíš, který jest od vás vzat do nebe, přijde tak, jak jste ho viděli do nebe kráčet. (Skut. 10-11.)

10. A oni poklonivše se navrátili se do Jerusaléma s radostí velikou. (Luk. XXIV, 52.)

XIII. *Který Ducha svatého seslal.*

1. Petr a Jan, Jakub a Ondřej, Filip a Tomáš, Bartoloměj a Matouš, Jakub Alfeův a Šimon Horlivec a Juda Jakubův; ti všichni trvali jednomyslně na modlitbě se ženami a s Marií, matkou Ježíšovou, i s jeho bratry. (Skutky I, 13-14.)

2. A v těch dnech Petr povstav uprostřed bratrů řekl: Muži bratří, musilo se naplniti Písmo, které Duch svatý předpověděl ústy Davidovými o Jidášovi. Musí tedy z těch mužů, kteří byli s námi po všecken čas, ve kterém Pán Ježíš obcoval mezi námi, jeden býti s námi svědkem jeho vzkříšení. (Skut. I, 15-16, 21-22.)

3. I představili dva, Josefa, zvaného Barsabášem, a Matěje. I odevzdali pro ně losy, a los padl na Matěje, a byl

přičten k jedenácte apoštolům. (Skut. I, 26.)

4. A když přišel den letnic, byli všichni pohromadě na jednom místě. (Skut. II, 1.)

5. Tu povstal náhle s nebe hukot, jako když táhne silný vítr, a naplnil dům, kde seděli. (Skut. II, 2.)

6. I ukázaly se jim jazyky ohnivé rozdělující se, a posadil se na každém z nich jeden. (Skut. II, 3.)

7. A všichni byli naplněni Duchem svatým a počali mluvit jazyky, jakož jim ten Duch dával promlouvati. (Sk. II, 4.)

8. Přebývali pak v Jerusalemě židé, muži nábožní, ze všelikého národu pod nebem. Petr však povstav s jedenácti pozdvihl svého hlasu a promluvil k nim. (Skut. II, 5-14.)

9. I byli pokřtěni ti, kteří přijali jeho řeč, a připojilo se jich v ten den a s tři tisíce duší. (Skut. II, 41.)

10. Trvali pak v učení apoštolském a v obcování lámání chleba i na modlitbách. (Skut. II, 42.)

XIV. Který tě, Panno, na nebe vzal.

1. Která jest to, jež kráčí jako vycházející dennice, krásná jako měsíc, výborná jako slunce, hrozná jako spořádaný vojenský šik? (Pís. VI, 9.)

2. Která jest to, jež vstupuje z pouště, oplývající rozkoší, podepřená na svého milého? (Pís. VIII, 5.)

3. Která jest to, jež vstupuje přes poušť jako proutek dýmu z vonného koření, myrrhy a kadidla a všelikého vonného prášku? (Pís. III, 6.)

4. Vstaň, pospěš, má přítelkyně, má

holubice, má krásko, a pojď. Nebo již zima pominula, prška přestala a odešla. Kvítí se ukázalo v naší zemi. (Pís. II, 10-12.)

5. Vstaň, má přítelkyně, má krásko, a pojď: má holubičko v rozsedlinách skalních. Ukaž mi svou tvář, ať zní tvůj hlas v mých uších; nebo tvůj hlas je sladký a tvá tvář spanilá. (Pís. II, 13-14.)

6. Aj ty jsi krásná, má přítelkyně, aj ty jsi krásná, oči tvé jsou jako holubičí. Polož mne jako pečeť na své srdce, jako pečeť na své rámě. (Pís. I, 14; VIII, 6.)

7. Já na výsostech přebývám, a můj trůn jest na sloupě oblakovém. (Sir. XXIV, 7.)

8. Vyvýšena jsem jako cedr na Libanu, a jako cypřiš na hoře Sion, (Sir. XXIV, 17.)

9. Jako palma v Kádes jsem vyvýšena, a jako štěp růže v Jerichu. (Sir. XXIV, 18.)

10. Pravice Hospodinova zvítězila, pravice Hospodinova vyvýšila mne, pravice Hospodinova zvítězila. (Žalm CXVII, 14.)

XV. Který Tě, Panno, v nebi korunoval.

1. I zamiloval si ji král nade všechny ženy; a došla milosti a milosrdenství nade všechny ženy, a vstavil na její hlavu korunu královskou a učinil ji královnou. (Esth. II, 17.)

2. I povstal král a šel jí vstříc, a pokloniv se jí, posadil ji na svém trůně: a postaven jest trůn matce králově, a posadila se po jeho pravici. (3 Král. II, 19.)

3. Jak jsi krásná, má přítelkyně, jak

jsi krásná. Pojď s Libanu, má choti,
pojď s Libanu, pojď, budeš korunová-
na. (Pís. IV, 1, 8.)

4. I řekl jí král: Co chceš. královno?
a jaká jest tvá prosba? Bys pak prosila
za půl království, bude ti dáno. (Esth.
V, 3.)

5. I řekl jí král: Žádej, má matko,
neboť není slušné, abych odvrátil svou
tvář! (3 Král. II, 20.)

6. Zahrada zamčená jsi, má sestro
choti, zahrada zamčená jsi, studnice za-
pečetěná. Zdvihni se, větříku půlnoč-
ní, a přijď, větříku polední, prověj mou
zahradou, ať tekou její vůně. (Pís. IV,
12, L6.)

7. Nyní tedy, synové, slyšte mne:
Blahoslavení, kteří ostříhají mých cest
(Přís. VIII, 32.)

8. Kdo by našel mne, najde život

a obdrží spasení od Hospodina. (Přís. VIII, 35-36.)

9. Já jsem matka krásného milování a bázně a poznání a svaté naděje. (Sir. XXIV, 24.)

10. Pojďte, jezte můj chléb, a pijte víno, kterého jsem vám nalila. (Přís. IX, 5.)

b) Úmysly, za něž lze prositi při jednotlivých desátcích růžence.

I. Za zachovávání Božího přikázání o pěstění zbožnosti, víry, naděje a lásky *k Bohu* a k bližnímu.

II. Za zachovávání Božího přikázání o svěcení Božího *jména*.

III. Za zachovávání Božího přikázání o slavení *neděle*.

IV. Za zachovávání Božího přikázá-

ní o šetření *přibuzenské* lásky a poddanské uctivosti.

V. Za zachovávání Božího přikázání o šetření *života*.

VI. Za zachovávání Božího přikázání o šetření *cudnosti*.

VII. Za zachovávání Božího přikázání o šetření *majetku*.

VIII. Za zachovávání Božího přikázání o šetření *cti* a důvěry.

IX. Za zachovávání Božího přikázání o přijímání *svátosti* Nového Zákona.

X. Za zachovávání Božího přikázání o poslušnosti *k Cirkvi*.

XI. Za zachovávání církevního přikázání o *slavení* postů, svátků, nedělní a sváteční mše.

XII. Za zachovávání církevního přikázání o *výroční* zpovědi a velikonočním přijímání.

XIII. Za zachování církevního přikázání o podmínkách uzavírání *sňatků* a o křesťanském vychovávání dětí.

XIV. Za zachování církevního přikázání o způsobu vydržování *kněžstva* a přispívání na církevní potřeby.

XV. Za zachování desatera církevních *zápovědí* (svatebního veselí v postě a v adventě, účasti na nekatolických bohoslužbách, čtení nebezpečných knih, navštěvování nebezpečných škol a spolků, uzavírání smíšených manželství, spalování mrtvol, přijímání neb dovolování souboje, podávání žalob na klerus u světských soudů, přijímání zcizeného církevního majetku, účasti na aktech církevních, jež byly někomu zakázány.)

c) Litanie loretánská.

(Odpustky 300 dní. Pius VII. roku 1817.)

Pane, smiluj se nad námi!

Kriste, smiluj se nad námi!

Pane, smiluj se nad námi!

Kriste, uslyš nás!

Kriste, vyslyš nás!

Otče s nebes, Bože, smiluj se nad námi!

Synu Vykupiteli světa, Bože, smiluj se nad námi!

Duchu svatý, Bože, smiluj se nad námi!

Svatá Trojice, jeden Bože, smiluj se nad námi!

Svatá Maria, oroduj za nás!

Svatá Boží Rodičko, oroduj za nás!

Svatá Panno panen, oroduj za nás!

Matko Kristova, oroduj za nás!

Matko božské milosti, oroduj za nás!

Matko nejčistší, oroduj za nás!
Matko nejčistotnější, oroduj za nás!
Matko neposkvrněná, oroduj za nás!
Matko neporušená, oroduj za nás!
Matko přemilá, oroduj za nás!
Matko předivná, oroduj za nás!
Matko dobré rady, oroduj za nás!
Matko Stvořitelova, oroduj za nás!
Matko Spasitelova, oroduj za nás!
Panno nejmodřejší, oroduj za nás!
Panno ctihodná, oroduj za nás!
Panno slavná, oroduj za nás!
Panno mocná, oroduj za nás!
Panno dobrotivá, oroduj za nás!
Panno věrná, oroduj za nás!
Zrcadlo spravedlnosti, oroduj za nás!
Stolice moudrosti, oroduj za nás!
Příčino naší radosti, oroduj za nás!
Nádobo duchovní, oroduj za nás!

Nádobo počestná, oroduj za nás!
Vznešená nádobo pobožnosti, oroduj
za nás!
Růže duchovní, oroduj za nás!
Věži Davidova, oroduj za nás!
Věži ze slonové kosti, oroduj za nás!
Dome zlatý, oroduj za nás!
Archo úmluvy, oroduj za nás!
Bráno nebeská, oroduj za nás!
Hvězdo jitřní, oroduj za nás!
Uzdravení nemocných, oroduj za nás!
Útočiště hříšníků, oroduj za nás!
Potěšení zarmoucených, oroduj za nás!
Pomocnice křesťanů, oroduj za nás!
Královno andělů, oroduj za nás!
Královno patriarchů. oroduj za nás!
Královno proroků, oroduj za nás!
Královno apoštolů, oroduj za nás!
Královno mučedníků, oroduj za nás!
Královno vyznavačů, oroduj za nás!

Královno panen, oroduj za nás!

Královno všech svatých, oroduj za nás!

Královno počatá bez poskvrny prvotního hříchu, oroduj za nás!

Královno přesvatého růžence, oroduj za nás!

Královno míru, oroduj za nás!

Beránku Boží, jenž snímáš hříchy světa, odpusť nám, Pane!

Beránku Boží, jenž snímáš hříchy světa, uslyš nás, Pane!

Beránku Boží, jenž snímáš hříchy světa, smiluj se nad námi!

Pod Tvou ochranu se utíkáme, svatá Boží Rodičko, prosbami našimi nezhrdej v našich potřebách, nýbrž ode všeho nebezpečení vysvobď nás vždycky, ó slavná a požehnaná Panno Maria, naše paní, naše prostřednice, naše orodovnice!

Smiř nás se svým Synem, poroučej nás svému Synu, obětuj nás svému Synu!

V. Oroduj za nás, svatá Boží Rodičko!

R. Abychom byli hodni zaslíbení Kristových.

Modleme se: Uděl, prosíme, Pane Bože, nám, svým služebníkům, stálého zdraví mysli i těla, a na slavnou přimluvu blahoslavené a neporušené Panny Marie vysvobod' nás z nynější strasti a dej nám dojíti věčného štěstí. Skrze Krista, našeho Pána. Amen.

Modlitba k svatému Josefu.

(říká se v říjnu po růženci a litanii lorentanské.)

Ve svém soužení se utíkáme k tobě, sv. Josefe, a jako jsme právě vzývali za

pomoc tvou nejsvětější snoubenku, tak nyní tebe prosíme důvěrně za ochranu. Pro lásku, která tě spojovala s neposkvrněnou Pannou a Boží Rodičkou, a pro otcovskou lásku, kterou jsi miloval Ježíška, žádáme snažně: Shlédni dobrotivě na dědictví, jehož Ježíš Kristus dobyl svou krví, a svou mocnou silou přispěj nám ku pomoci v našich potřebách!

Starostlivý strážce božské rodiny, vezmi pod svou ochranu vyvolené stoupenice Kristovy! Odvráť od nás, nejmilější otče, všelikou náказu bludů a nepravostí! Buď nám, nejsilnější Ochránce, s nebe milostivě nápomocen v našem boji s temnými mocnostmi! A jako jsi kdysi vysvobodil Ježíška z největšího nebezpečí života, tak braň nyní svatou církev Boží proti úkladům ne-

přátel i proti všemu protivenství! Nás pak všechny ochraňuj svou ustavičnou záštitou, abychom podle tvého příkladu a s tvou pomocí ctnostně žili, nábožně zemřeli a dosáhli v nebesích blaženosti věčné. Amen.

III. Modlitba ustavičná.

1. Modlitby na začátku a na konci dne.

a) *Modlitba po vstávání.*

Ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého. Amen.

Můj Bože, kleče před tebou klaním se tvé nejsvrchovanější velebnosti, miluji nade vše tvou nekonečnou dobrotu, a děkuji ti z celého srdce za všechna dobrodíní, která jsi mi prokázal, zvláště za to, že jsi mě této noci ráčil zachovati ode všeho zlého. Vše, cokoli dnes budu mysliti, mluviti, konati a trpěti, spojuji se zásluhami Ježíše Krista, a obětuji ke tvé cti a chvále, k oslavě N. N.¹ a za

¹ V pondělí: Sv. Anděla strážného, v úterý: Božského Dítěte Ježíše, ve středu: sv.

ty, kteří přijali neb mají přijmouti svátost křtu (biřmování, eucharistie, pokání, pomazání, kněžství, manželství).

Činím úmysl získati všecky odpustky, které získati mohu, a obětuji je za ty duše vočistci, které jsou nejbliže vysvobození. Chci se též varovati poklesků, do kterých nejvíce padám, a cvičiti v ctnostech, jichž nejvíce potřebuji.

Můj Bože, pro lásku Ježíše Krista zachovej mne od všelikého hříchu. Můj Ježíši, nechť žiji ve spojení s Tebou. Má matko Maria, požehnej mi a vezmi mne pod svou ochranu. Svatý anděle strážný a všichni svatí ochráncové, o-
rodujte za mne u Boha. Amen.

Josefa Pěstouna, ve čtvrtek : Velebné Svátosti oltářní, v pátek : umučení a smrti Páně, v sobotu : Blahoslavené Panny Marie, v neděli : všech mých svatých Ochránců.

Potom 3 Zdrávasy a po každém Zdrávasu prosbu:

„Protvé neposkvrněné Početí, ó Maria, očisť mé tělo a posvěť mou duši!“
(Odpust. 300 dní ráno i večer. 5. pros. 1904.)

„Svatý Josefe, pěstoune Ježíše Krista a pravý snoubenče Marie Panny, pros za nás a za umírající dnešního dne!“ (300 dní odp.)

b) *Modlitba před ulehnutím.*

Můj Bože, děkuji ti, že jsi mne chránil po celý tento den, a prosím tě, abys mne ráčil uchovati i této noci ode všeho zlého. Osvědčuji, že se chci jen proto odebrati na lůžko, abych se ti zalíbil, a mám v úmyslu, při každém vydechnutí tebe chváliti a milovati, a tobě děkovati tak, jak to činí andělé a svatí v nebi.

Ó Maria, moje Matko, požehnej mi a zachovej mne ve své ochraně! Svatý anděle strážný a všichni svatí Patro-
nové, orodujte za mne u Boha. Amen.

Tři Zdrávasy a po každém Zdrávasu
prosbu:

„Pro své neposkvrněné Početí, ó Ma-
ria, očisť mé tělo a posvěť mou duši!“
(Odpustky 300 dní. 5. prosince 1904.)

„Svatý Josefe, pěstoune Ježíše Kri-
sta a pravý snoubenče Marie Panny,
pros za nás a za umírající dnešní no-
ci!“ (300 dní odpustků.)

2. Když zvoní klekání.

a) *Anděl Páně.*

Anděl Páně zvěstoval Panně Marii,
a ona počala z Ducha svatého.

Zdrávas Maria...

I řekla Maria: Aj já dívka Páně,
staniž se mi podle slova tvého.

Zdravas Maria...

A Slovo tělem učiněno jest,
a přebývalo mezi námi.

Zdravas Maria...

V. Oroduj za nás, svatá Boží Rodičko!
R. Abychom byli hodni zaslíbení Kristových.

Modleme se:

Svou Milost, prosíme, Pane, rač vlíti
v naše mysli, abychom poznavše an-
dělským zvěstováním vtělení Krista,
tvého Syna, přivedeni byli jeho umu-
čením a křížem k slávě vzkříšení.

Skrze téhož Krista, Pána našeho.

R. Amen.

b) *Královno nebes.*

(V čase velikonočním.)

Královno nebes, raduj se, alleluja,

neboť ten, jehož jsi nosila, alleluja,
vstal z mrtvých, jak byl řekl, alleluja,
oroduj za nás u Boha, alleluja!

V. Raduj se a plesej, Panno Maria,
alleluja!

R. Neboť vstal Pán v pravdě, alleluja.

Modleme se: Bože, který jsi ráčil
vzkříšením svého Syna, našeho Pána
Ježíše Krista, obveseliti svět, uděl nám,
prosíme, abychom na přímluvu jeho
Rodičky, Panny Marie, dosáhli rado-
stí života věčného. Skrze téhož Krista,
našeho Pána.

R. Amen.

3. Modlitby při jídle.

a) *Před jídlem:*

Modleme se: Žehnej, Hospodine,
nás i tyto dary, jichž chceme požívat i z

tvé štědrosti. Skrze Krista, našeho Pána. Amen. (Otče náš. Zdrávas.) Ve jménu Otce, i Syna, i Ducha svatého. Amen.

b) *Po jídle:*

Děkujeme ti, všemohoucí Bože, za všechna tvoje dobrodiní. Jenž jsi živ a kraluješ na věky věkův. Amen. (Otče náš. Zdrávas.) Sláva Otci, i Synu, i Duchu svatému, jakož bylo na počátku, i nyní i vždycky, až na věky věkův. Amen.

4. Modlitby v čas pokušení.

a) V pokušení proti *víře*: „Věřím pevně všemu, čemu učí katolická Církev.“

b) V pokušení proti *čistotě* opakuj tak dlouho, dokud pokušení nepřejde: „Ježíši! Maria!“ (300 dní odpustků pokaždé.)

nebo: „Ježíši! Maria! Josefe!“ (7 let a 7 kvadragen pokaždé.)

c) V pokušení ke *zlosti*: „Ježíši tichý a pokorný srdcem, učiň srdce mé podobno srdci tvému!“ (300 dní pokaždé.)

d) V pokušení k *nedůvěře*: „Zachraň mne, ó Ježíši!“ (300 dní pokaždé.)

e) V pokušení k *pýše*: „Nejsladší Ježíši, rozmnož ve mně víru, naději a lásku, a stvoř ve mně srdce zkroušené a pokorné! (100 dní denně.)

5. Modlitby při práci.

a) „Milosrdný Bože! Dopřej mi, ať o tvou svatou vůli vroucně horlím, ať ji s důmyslem vyhledávám, náležitě poznávám a svědomitě plním ke cti a chvále tvého jména. Amen.“ (300 dní před studiem, četbou neb vyučováním.)

b) „Přiď, Duše svatý, naplň srdce svých věrných a rozněť v nich oheň své lásky!“ (300 dní pokaždé.)

c) „Všechno pro tebe, nejsvětější Srdce Ježíšovo.“ (300 dní pokaždé.)

d) „Svaté Srdce Ježíšovo, přiď k nám království tvé!“ (300 dní.)

e) „Božské Srdce Ježíšovo, obrať hříšníky, zachraň umírající, vysvobod' věrné duše z očištvce!“ (300 dní odp. pokaždé.)

6. Modlitby v prázdne chvíli.

a) Při pozdvihování *Hostie* neb *Monstrance*: „Můj Pane a můj Bože!“ (7 let a 7 kvadragen při pohledu na sv. Hostii.)

b) Na *potkáni*: „Pochválen buď Ježíš Kristus. - Amen. (Nebo: Na věky).“ (300 dní odpustků pro ty, kdo se takto nebo podobně pozdraví.)

nebo: „Budiž pochváleno nejsvětější Srdce Ježíšovo!“ - Odpověď: „Budiž pochváleno nejčistší Srdce Mariino!“ (300 dní odpustků pokaždé pro ty, kdo se takto navzájem pozdraví.)

c) Když slyšíš *bít hodiny* nebo jdeš kolem hřbitova: „Božské Srdce Ježíšovo, obrať hříšníky, zachraň umírající, vysvobod' věrné duše z očistce!“ (300 dní pokaždé.)

nebo: „Dobrotivý Pane Ježíši, dopřej jim (mu nebo jí) pokoje věčného!“ (300 dní odpustků pokaždé za duše zemřelých v očistci.)

nebo: „Odpočinutí věčné dej jim, ó Pane, a světlo věčné ať jim svítí: ať odpočívají v pokoji. Amen.“ (Odpustky jako v předešlém.)

nebo: „Obětujeme ti za duše v očistci všechny projevy lásky, jimiž tě

zde na zemi oslavilo svaté Srdce Ježíšovo právě v této hodině.“ (300 dní odp. pokaždé.)

d) Když *jdeš kolem* kostela, kříže, sochy Pána Ježíše, Panny Marie nebo nějakého světce: „Ježíši v Nejsvětější Svátosti, smiluj se nad námi!“ (300 dní odp. pokaždé.)

nebo: „Učiň, ó můj Bože, ať se sjednotí všechny duše v pravdě a všechna srdce v lásce!“ (300 dní pokaždé.)

nebo: „Velebeno budiž nejsvětější Srdce Ježíšovo ve Svátosti!“ (300 dní pokaždé.)

nebo: „Svátostné Srdce Ježíšovo, smiluj se nad námi!“ (300 dní odpustků pokaždé.)

nebo: „Sladké Srdce Ježíšovo, učiň ať tě miluji vždy vroucněji!“ (300 dní pokaždé.)

nebo: „Naše milá Paní Lurdská, oroduj za nás!“ (300 dní pokaždé.)

nebo: „Ó Maria, dej, abych žil v Bohu, s Bohem a pro Boha!“ (300 dní pokaždé.)

nebo: „Ó svatý Josefe, pěstoune našeho Pána Ježíše Krista a pravý choti Panny Marie, oroduj za nás!“ (300 dní pokaždé.)

nebo: „Královno všech svatých, oroduj za nás!“

7. Modlitby při zpytování svědomí každého dne.

a) *Vzývání Ducha svatého*: „Přiď, svatý Duše, naplň srdce svých věrných a rozněť v nich oheň své lásky!“ (300 dní pokaždé.)

Jiné:

Přijď, ó svatý Duchu,
sešli s nebes výšin
paprsek své záře!
Přijď k nám, Otče chudých,
přijď, ó Dárce darů,
přijď, ó Světlo srdcí!

Věrný Těšiteli!
Sladký Hosti duše!
Milé Občerstvení!
Odpočinku v práci!
Ochlazení v žáru!
Utěšení v slzách!

Světlo přeblažené,
naplň hloubky srdcí
věřícího lidu:
bez tvé božské vůle
nic v nás dobré není,
vše je samá vina!

Umyj naši špínu,
pokrop suchopáry,
zaceľ rány duše!
Oživ, čo je ztuhlé,
zahřej, čo mře chladem,
napravuj, čo bloudí!

Těm, kdo v tebe věří,
a kdo se ti vzdali,
dej svých sedm darů!
V odměnu dej za ctnost
konec bez úhony,
věčnou radost v Bohu! Amen.

V. Sešli svého Ducha a (srdce) stvořena
budou.

R. A obnovíš tvářnost země.

Modleme se: Bože, který jsi srdce
svých věřících osvěcením Ducha sva-
tého poučil, dejž, abychom v témž Du-

chu správně smýšleli a z jeho útěchy se vždycky radovali. Skrze Krista, Pána našeho. Amen.

b) *Zpytování svědomí* děje se dle přikázání Božích a církevních.

Seznam větších hříchů všedních podává ctihodný otec Permayr takto:

Hříchem *proti I. přikázání* Božímu jest: Nedbale odpírati pochybnostem u víře - býti příliš všetečný v tajemstvích víry - býti nedbalým v zahánění nedůvěry nebo reptavých myšlenek - zdržovati se v smutných a malomyslných myšlenkách - z hněvu, netrpělivosti a nepozornosti vybuchnout v zoufalá slova - přesříliš lnouti k jakémukoli stvoření - radovati se nemírně z časných věcí - trávit čas marnivými, neužitečnými a línými věcmi a myšlen-

kami - pohrdati bližním nebo smáti se mu pro konání ctnosti - brániti druhému ve vykonání jakéhokoli dobrého skutku - nezřízeně bažiti neb se píditi po chvále, cti a vážnosti - vysoko ceniti sebe a připouštěti zalíbení v sobě - mluviti chlubně o sobě nebo o svých - sebe ceniti více než druhé a pohrdati jimi - vykonati dobrý skutek z lico-měrnosti - snášeti pohrdání netrpělivě, rmoutiti se pro ně příliš, upadati pro ně v nepokoj - učiniti něco všedně hříšného nebo opomenouti něco lehce přikázaného z lidských ohledů.

Hříchem *proti II. přikázání* Božímu jest: Vysloviti jméno Boží bez uctivosti - zneužiti slov Písma sv. k žertu - přísáhnouti pravdivě, ale nepotřebně - málo uctivě chovati svaté věci.

Hříchem *proti III. přikázání* Boží-

mu jest: Při mši trpěti dobrovolné roztržitosti mimo hlavní momenty - přijít v poslední chvíli na povinnou mši - dovolit si při ní nepotřebná slova - dopustiti se při přijímání svátostí dobrovolné roztržitosti nebo nedbalosti - dobrovolnou nebo povinnou modlitbu konati vlažně, překotně, roztržitě - opominout kousek povinné modlitby - porušit v malém přikázaný půst - zmrhat kus času neužitečným zaměstnáním - připustit dobrovolnou omrzelost z prací svého povolání neb duchovních cvičení, a z netečnosti něco z nich vynechat - dobrovolně setrvati v omrzelosti a malomyslnosti, a opomíjeti pro to cvičení v ctuosti - nebojovati vážně proti lenosti v duchovní službě.

Hříchem *proti IV. přikázání* Božímu jest: Připustit nelibost, malou zášť

proti představeným - přát jim malého zlého, radovat se, když je takové zlé potkalo - pohrdati jimi v srdci nebo je posuzovati opovážlivě v maličkostech - míti úmysl jich neposlechnout - v jejich nepřítomnosti na ně naříkati nebo reptati - v maličkostech o nich špatně mluviti - slyšeti rád a se souhlasem řeči jiných proti představeným - činiti jim bezprávní slovy neb posuňky - zarmoutiti je - neposlechnouti jich ve věcech dovolených - odporovati jim tvrdě - poslouchat jejich napomínání s netrpělivostí - plnit jejich rozkazy mrzutě a s nevolí.

Hříchem *proti V. přikázání* Božímu jest: Přáti si z omrzelosti a nevrlosti, třeba ne vážně a doopravdy, smrti - škoditi si poněkud na zdraví nevhodným jedením, pitím, mlsností, leností - při-

pustiti malý odpor nebo hněv proti bližnímu - míti úmysl způsobit někomu malou křivdu nebo škodu - radovati se z malého nestěstí bližního nebo přátí mu takové malé nehody - rmoutiti se, že se druhému dobře daří - působiti bližnímu menší bezprávní slovy - osopit se na někoho - dávatí někomu směšný název - mluvití k někomu kousavě nebo štiplavě - škoditi někomu v maličkostech - odmítnouti něčí prosbičku z pouhé nevole - působiti malé nesváry - zdržeti někoho od dobrého skutku - dáti někomu menší špatný příklad - neslyšeti těch, kdo prosí za odpuštění - neodprositi těch, jichž jsme se nespravedlivě dotkli.

Hříchem *proti VI. a IX. přikázání* Božímu jest: Míti v srdci nezřízenou a smyslnou lásku - býti nedbalý v od-

· rážení nečistých pokušení - působiti si pokušení všetečností nebo častějšími pohledy: říci něco, co uráží jemný cit čistoty, ze žertu a před otrlými - z rozkoše jísti více než je třeba - z rozkoše oddávati se jedení celou duší - míti nezřízenou žádost po vybraných jídlech - reptati proti prostřední stravě, zabývati se často a mnoho myšlenkami na jídlo a pití, minulé nebo budoucí.

Hříchem *proti VII. a X. přikázání* Božímu jest: Bez vědomí představených vzíti nebo vydati nějakou nepatrnou věc - užítí pro sebe neb pro druhé pokrmu neb nápoje z domácí zásoby tajně - lpěti na nějakém předmětu tak příliš, že bychom nebyli srozuměni, kdyby ho představení chtěli užítí jinak.

Hříchem *proti VIII. přikázání* Božímu jest: Bez důvodů pojmouti proti

někomu tajné podezření - v malé věci někoho křivě posuzovati - vykládati dobrou věc ve zlé - říci někomu své zlé podezření - dopustiti se malé pomluvy, malého nactiutrání, malého vyzrazení, falešného lichocení, ochotného naslouchání nepříznivým řečem o bližním, zveličování a přepínání nepatrných chyb, malého donášení a nařčení - povídati, co říkali představení, a těmto zase, co říkali poddaní.

Okolnosti, které činí z obyčejných všedních hříchů těžší a nejtěžší všední hřích.

1. Pácháme-li všední hřích s naprostou rozvahou.

2. Přemýšlíme-li o prostředcích, jak nejjistěji všední hřích provést (malou pomstu).

3. Pácháme-li všední hřích s chutí, se zápallem, s prudkostí.

4. Trváme-li ve všedním hříchu delší čas (smyslnost, hněv).

5. Působíme-li všedním hříchem, že se všední hříchy a hříšné stavy vyvolávají u druhých. (Na př. hanět duchovního, jenž koná přísně svou povinnost!)

Stupně čistoty od všedních hříchů.

1. Neudržovati v srdci ani nezřízené náklonnosti, ani nezřízeného odporu k žádné věci.

2. Vydržet delší čas bez dobrovolných všedních hříchů.

3. Nejmenší hřích ze slabosti spáchaný pociťovat bolestně, a neprodleně jej oplakati.

4. I hříchy ze slabosti a z unáhlení páchat zřídka.

5. Počet posledně jmenovaných hříchů zmenšovati.

6. Uchovati se jistých druhů hříchů vůbec.

c) *Prosby o smilování:*

„Nejsladší Ježíši, nebuď mi soudcem, nýbrž spasitelem!“

„Spasiteli světa, smiluj se nad námi!“

„Můj Ježíši, milosrdenství!“ (300 dní pokaždé.)

„Ježíši, Synu Davidův, smiluj se na de mnou!“

„Zachraň mne, ó Ježíši!“ (300 dní pokaždé.)

„Sladké srdce Mariino, budiž mou spásou!“ (300 dní pokaždé.)

„Matko lásky, bolesti a milosrdenství, oroduj za nás!“ (300 dní pokaždé.)

„Maria, bolestná Panno a Matko všech křesťanů, oroduj za nás!“ (300 dní pokaždé.)

Modlitba o smilování :

Ó dobrý Ježíši ! Ó nejmilostivější Ježíši ! Ó nejsladší Ježíši ! Ó Ježíši, Synu Panny Marie, plný milosrdenství a dobroty ! Ó sladký Ježíši, smiluj se nade mnou podle svého velikého milosrdenství ! Ó nejdobrotivější Ježíši, prosím tě vroucně pro onu drahou krev, kterou jsi prolil dobrovolně za hříšníky, smyj všechny moje nepravosti a shlédni na mne bídného a nehodného, jenž tě pokorně žádám za odpuštění a vzývám tvé svaté jméno Ježíš. Ó jméno Ježíš, jméno sladké ! Jméno Ježíš, jméno líbezné ! Jméno Ježíš, jméno utěšující ! Co jiného znamená Ježíš

než Spasitel? Ježíši, buď mi tedy Ježíšem, a spas mne pro tvé svaté jméno! Nedopusť, abych byl zavržen, já, jehož jsi stvořil z ničeho! Ó dobrý Ježíši, ať mne ubohého, kterého stvořila tvá všemohoucí dobrota, nezapomene moje nepravost. Ó sladký Ježíši, pozněj, co je ve mně tvého, a skryj, co je cizího! Ó přeslitovný Ježíši, smiluj se nade mnou, dokud trvá čas tvého milosrdenství, abys mne nezavrhl v den soudu. Vždyť mrtví tě nemohou chválit, ó Pane Ježíši, ani ti, kteří sestupují do pekla. Ó nejmilejší Ježíši! Ó Ježíši vroucně žádaný! Ó nejtišší Ježíši! Ó Ježíši, Ježíši, Ježíši, dopřej mi vejíti v kruh tvých vyvolených. Ó Ježíši, spáso věřících v tebe, ó Ježíši, potěšení utíkajících se k tobě, ó Ježíši, Synu Marie Panny, naplň mne milostí,

moudrostí, láskou, čistotou a pokorou, abych tě mohl dokonale milovati a chváliti, na tebe patřiti a tobě sloužiti, a v tobě se chlubití se všemi, kdo vzývají tvé jméno Ježíš. Amen.

d) Vzbuzení lítosti a předsevzetí.

Můj Bože! Uvažuj-li o svém životě a vidím-li, jak málo jsem dbal o to, abych věrně zachovával tvá přikázání, nemohu než se vrhnouti na tvář před tvou Velebností a s pláčem tě prositi o milost. Víím, že jsem zasloužil, abych tě nikdy naspatřil. Víím, že jsem zasloužil pro svou lehkomyšlnost a zlobu největších trestů zde i v onom životě. Víím, že ve světle víry jest každý hřích věc nejohavnější, a já jsem tolik hřešil. Jsem zahanben a bojím se tvého trestajícího ramene. Jest mi líto,

že jsem se dosud nezbavil svých vin a zlých žádostí, a že jsem urazil Tebe, který jsi hoden nejenom úcty a poslušnosti, nýbrž i nejoddanější, nejvroucnější a nejnezištnější lásky. Byl jsem zcela nevděčný k tvé dobrotě a štědrosti, a zneužíval jsem, žel, tvého nevyčerpatelného milosrdenství. Lituji nyní, kdy jasně poznávám svou bídu a hříšnost, nejenom těch zločinů, kterými jsem ztratil právo na nebe a zasloužil pekla, nýbrž i těch poklesků, kterými jsem ukázal svou lhostejnost k Tobě, nejvyššímu Dobru. Zarmoutil jsem, vím to, Srdce Ježíše, Tvého Syna, v zahradě Getsemanské a na kříži. Přidal jsem bolestí jeho i své nejdražší Matce Marii. Pozbyl jsem ctností tak těžce a namáhavě dobytých, a nedosáhl jsem hříchem ničeho, co by

mělo opravdu cenu. Ale již nechci hřešiti. Chci napravit všechny škody, jež jsem způsobil bližnímu. Chci dosti učiniti pokáním za svá minulá provinění. Chci se střící toho, co mne k hříchu přivádí, a chci plnit ve všem tvou nejsvětější vůli. Spoléhám na tebe, a prosím o tvou pomoc, protože sám jsem svrchovaně nespolehlivý a ubohý.

Sedmero vzbuzení lítosti podle svaté Gertrudy.

I. Ó Ježíši, jednorozený Synu věčného Otce! Poněvadž ve své neskonalé moudrosti poznáváš mnohem lépe než já mé hříchy a nedostatky, prosím Tě, měj soucit s mými nesčetnými slabostmi a poskytuj sám svému nebeskému Otci dosti učinění za mé chyby a křehkosti. Prosím Tě z celého srd-

ce, obětuj svému nejsvětějšímu Otci všechna slova, jimiž jsi ho na světě oslavoval, v náhradu za hříchy, jež já jsem spáchal svou řečí. Obětuj mu všechnu pohanu a potupu, kterou jsi vytrpěl od lidí, na usmíření za to, že já jsem tak často naslouchal řečem zlým a býval hluchý k tvým svatým vnuknutím. Obětuj mu všechno utrpení, které musily zakoušeti na zemi Tvé svaté oči, v náhradu za všechny mé pohledy hříšné a zvědavé. Obětuj mu všechny dobré skutky, jež konaly na světě tvé ruce pilné, a všechnu únavu tvých svatých a úctyhodných nohou, v náhradu za všechny moje skutky zlé a kroky zapověděné. Obětuj konečně, můj nejsladší Ježíši, božské Velebnosti Otcově své nejčistší a nejsvětější Srdce, na usmíření za všechna má

hříšná přání a mé hříšné žádosti. Hle, můj Spasiteli, tak se nahradí Otci čest, o kterou ho připravily mé hříchy ; proto Tě prosím co nejpokorněji a nejsrdčněji, abys mu dostiučinil za mne. Amen.

II. Dobrotivý Pelikáne, Pane Ježíši Kriste, jenž jsi ráčil nás nehodné očistiti svou předrahou krví ode všech hříchů, díky Tobě vzdávám za tvou svatou a sladkou ránu, kterou jsi přijal na kříži, když Tvá nekonečná láska otevřela Tvůj nejsvětější bok a Tvé nejčistší Srdce. Velebena buď tato přesvatá rána, a svatá krev i voda, které se z ní vyprýštily, aby smyly všechny naše ubohosti a hříchy.

Ó dobrý Ježíši, obmyj tímto svatým proudem i mne, ubohého hříšníka, a posilni a občerstvi mne bídného svou

předrahou krví; dopřej mi aspoň jediné krůpěje této krve, až se budu loučiti s tímto světem a vstupovati do onoho.

Ó nejmilejší Ježíši, pro Tvé probodené Srdce Tě prosím a zapřísahám, probodni i mé ubohé srdce šípem své tajemné lásky, aby již nemohlo pojmouti do sebe nic pozemského, nýbrž aby bylo naplněno zcela Tvou mocnou a silnou milostí. Amen.

III. Ó Bože pravdy, krásy a odplaty, jak bych se směl objeviti před Tvou tváří obtížen nespravedlností, dluhem promarněného života a tíhou své převeliké nedbalosti! Běda mně, tisíckrát běda, kdybych Ti byl vydán bez orodovníka, nemaje nikoho, kdo by se mne z útrpnosti zastal.

Nejsladší Ježíši, láskyplný rukojmí mé spásy, pojď Ty se mnou na soud!

Ano, pojďme spolu; Ty buď mým soudcem i zastáncem! Uveď všecko, čím ses pro mne stal, pověz, jak dobrotivě jsi mne byl pamětliv, rci, jak draze jsi mne vykoupil, abych byl skrze Tebe ospravedlněn! Pro mne jsi žil, abych já nezahynul; tys nesl břemeno mých hříchů, tys zemřel pro mne, abych já nezemřel na věky. Dals mi všechno, co bylo Tvé, abych se skrze Tebe stal bohatý zásluhami. Popatř tedy na to, co jsi už za mne vykonal, a vyhleď všechny mé hříchy před tvou tváří a před tváří tvého nebeského Otce. Amen.

IV. K Tobě se, sladké milosrdenství Boží, plné dobroty a laskavosti, utíkám v zármutku a žalu svého srdce, neboť ty jsi má veškerá naděje, a v Tebe jediné skládám svou důvěru. Dosud jsi nikdy nezamítlo žádného prosebníka,

dosud jsi nikdy nepohrdlo hříšníkem sebe odpornějším. Neodpudilo jsi dosud nikoho, kdo tě vzýval, neodvrhlo jsi dosud nikoho, kdo se náhle octl na mizině. Ochotně jsi spěchalo na pomoc každému, kdo trpěl nouzi, a milostivě jsi pomáhalo všem, kdo k tobě upírali zraky.

Ty pozdvihuješ sklíčené, ty lámeš okovy spoutaným, ty nepohrdáš tím, kdo jest soužen, nýbrž útrpně a slitovně patříš na neštěstí všech. Něžně se ujímáš těch, kdo jsou v největší tísní, a laskavě podporuješ všechny, kdo se nalézají v bídě. Ó nakloň se tedy i ke mně nuznému, slyš mé zkroušené volání o vysvobození, a sejmi se mne veškeru tíží mých starých i nových hříchů. Amen.

V. Nejlaskavější Otče, pohlédni na mne klečícího u tvých nohou! Ach,

mé hříchy mne dělí od Tebe jako zeď. Smiluj se tedy nade mnou podle svého milosrdenství, a odstraň každou stopu mého dřívějšího hříšného života. Připoutej mne k sobě tak mocně, abych v slasti Tvé nepomíjitelné lásky šel neustále v tvých šlépějích.

Ó nejsladší Ježíši, chtítí sice dovedu, ale od skutku jsem vždycky velmi vzdálen. Uděl mi tedy svou milost a přitáhni mé srdce láskou k sobě tak, abych neúnavně kráčet cestou Tvých přikázání a nerozlučně se přidržoval tvé sladké ruky. Stůj při mně vždy svou pomocí a silou, abych věrně dokonil dílo, které jsem kdysi začal z lásky k Tobě.

Ach, jsem pouze bídná třtina, ale bude-li mi zářiti Tvá milost, mohu se státi lilií údolní, pěstěnou na břehu rajských řek. Ó přijď tedy, rozkošné

ranní slunce, a dej, abych se jako suchá travička Tvého sadu znovu roz zelenal zúrodňujícím dechem Tvého ducha a rozkvetl tvými paprsky. Ano, pomoz mi svléci starého člověka s jeho skutky a obléci nového, který je stvořen podle Boha ve vší spravedlnosti a svatosti pravdy. Amen.

VI. V nejhlubší pokoře klečím před Tebou a klaním se Tobě, nejdobrotivější Ježíši, jenž pníš na kříži a proléváš svou předrahou krev za vinu světa. Se srdcem zkroušeným žaluji na sebe své nesčíslné nevěrnosti a křivdy, jichž jsem se kdy proti Tobě dopustil. Vyznávám, dobrý Ježíši Kriste, že jsem vinen Tvým přehořkým utrpením a Tvou smrtí. Mé hříchy a poklesky způsobily Ti větší muky než týrání a rány Tvých katanů. Hle, přiznávám se ne-

pokrytě ke své zlobě a nespravedlnosti, a prosím Tě pokorně a snažně za odpuštění svých vin. Všechny své hříchy ponořuji do propasti Tvé dobroty, Tvého milosrdenství, Tvých krvácejících ran, které jsi přijal jen pro mou spásu. Prosím Tě, smyj mé hříchy svou předrahou krví a spasnou vodou z Tvého boku, a tak je vyhlad' a vzdal, aby na ně u Tebe nezůstalo ani nejmenší vzpomínky.

Na dostiučinění a v dokonalou náhradu za všechny chyby, jichž jsem se dopustil zlými myšlenkami a převrácenými tužbami, rač Ty sám obětovati věčnému Otcí své neposkvrněné Srdce, i všechno dobré, jež se v něm skrývá; za všechna má zbytečná a hříšná slova nabídní mu všechny řeči svých svatých úst; za všechny mé nesprávné

činy ukaž mu své probodené ruce a usmiř jej svou božskou nevinností, abych skrze Tebe dosáhl dokonalého odpuštění všech svých přestupků a nevěrností. Za to Ti obětuji nevýslovnou slast, kterou si navzájem sdělují božské osoby nejsvětější Trojice, z nichž ty jsi jedna, rovná prvé i třetí. Amen.

VII. Můj Bože! Já bídný hříšník vyznávám s hlubokou bolestí, že jsem z lidské křehkosti velmi často chybil proti Tvé božské Všemohoucnosti, že jsem se z nevědomosti mnohonásobně prohřešil proti Tvé věčné Moudrosti, a že jsem z nedbalosti opětovně urazil Tvou nekonečnou Dobrotu. Otče slitování, smiluj se proto nade mnou a uděl mi ve své všemohoucnosti síly, bych odporoval všemu, co jest proti Tvé nejsvětější vůli. Rač mi ve své nevystihlé

moudrosti uděliti světla, abych se pečlivě varoval všeho, co by mohlo urazit Tvé nejčistší oči. Dej mi konečně ve své nesmírné dobrotivosti tak věrnou a pevnou příchýlnost k Tobě, abych se již nikdy ani v nejmenším neuchýlil od Tvých přikázání. Amen.

Modlitba sv. Augustina.

Před tvoje oči, Pane, snášíme své viny, a s nimi srovnáváme své utržené rány. Vážíme-li zlé, jež jsme spáchali, jest menší to, co trpíme, nežli to, co jsme zasloužili. Těžší jest to, čím jsme se prohřešili, nežli to, co musíme snášet. Trest za hřích cítíme, ale od zloby neupouštíme. Bičíky tvými je naše slabost rozmílána, ale naše nepravost není tím zdolána. Nemocná mysl se trápí, ale šíje se proto nesklání. Život se v bo-

lestech vydechuje, ale v skutcích se nepolepšuje. Čekáš-li, nemůžeme se napravit; trestáš-li, nemůžeme to vydržet. Ve tvém navštívení vyznáváme, co jsme provinili; po navštívení však zapomínáme, nad čím jsme plakali. Vztáhneš-li ruku, slibujeme, co budeme činiti; schováš-li meč, neplníme, k čemu jsme se zavázali. Biješ-li, křičíme, abys nás ušetřil; šetříš-li, nutíme tě znovu, abys nás bil. Takoví jsme my, Pane, kající viníci: víme, že buď nám odpustíš, nebo nás docela zahubíš. Uděl nám, všemohoucí Otče, bez zásluhy, zač tě žádáme, jenž jsi z ničeho učinil ty, kteří tě prosí. Skrze Krista, našeho Pána. Amen.

V. Pane, nečiň nám podle našich hříchů. R. Ani nám nesplácej podle našich zlostí.

Modleme se: Bože, jehož urážejí viny, ale pokání usmiřuje, shlédni milostivě na úpění svého prosícího lidu a odvrát od nás metly svého hněvu, kterých jsme zasloužili svými hříchy. Skrze Krista, našeho Pána. Amen.

e) *Vzbuzení tří božských ctností.*

(Odpustky 7 let a 7 kvadragen pokaždé.)

Víra. Můj Bože, věřím všemu, co jsi zjevil, co Kristus učil a co Církev hlásá, protože ty jsi pravda, jež se nemůže mýlit a jež nemůže klamat.

Naděje. Můj Bože, doufám pro zásluhy Ježíše Krista od tebe odpuštění, setrvání a spasení, protože jsi všemohoucí, milosrdný a věrný ve svých slibech.

Láska. Můj Bože, miluji Tě z celého srdce a více než všechno, protože ty

jsi můj nejdobrotivější a nejlaskavější Otec, mé nejvyšší a lásky nejhodnější dobré. Z lásky k Tobě miluji též bližního jako sám sebe, a odpouštím ze srdce všem, kdo mi ublížili.

Jiné:

Věřím v tebe, jediný pravý Bože, Stvořiteli a Řediteli všech věcí, jenž dáváš věčnou radost v nebesích těm, kteří setrvávají v spravedlnosti, a na věky zavrhuješ do pekel ty, kteří umírají v nepravosti. Věřím, že jsi jediný v podstatě a trojí v osobách: Otec, Syn a Duch Svatý. Věřím ve vtělení, utrpení a vykupitelskou smrt Syna Božího, který se po spojení s naší lidskou přirozeností nazývá Ježíš Kristus. Věřím, že lidská duše jest nesmrtelná a že jest jí k spasení nevyhnutelně třeba milosti, které se nám dostává skrze zá-

sluhy Krista Bohočlověka. Konečně věřím všemu, pravdám srozumitelným i tajemstvím víry, jimž učí katolická Církev, protože ty jsi jí to zjevil a protože nemůžeš ani klamati ani se mýliti. Děkuji ti, že jsi mne povolal do pravé Církve, a chci v této svaté Církvi setrvati s tvou pomocí až do konce. Amen.

Doufám od Tebe, nejmilostivější Otče, že mi udělíš pro zásluhy svého jednorozeného Syna, Ježíše Krista, v tomto životě jasného poznání tvé vůle, milosti pomáhající ke konání dobrého a k odpírání zlému, odpuštění všech hříchů a setrvání v dobrém až do konce, a po smrti věčné požívání Tebe, všemohoucího a věčného Boha, který nemůže nesplniti, co slibuje, a který chce spasiti každého, i nejbídněj-

šího člověka. V této svaté naději chci s tvou pomocí žít, růst i umřít. Amen.

Miluji Tě, nejsvrchovanější Lásko, Otče, Synu a Duše Svatý, z celého srdce a z celé duše, ze vši mysli i ze vši síly, protože jsi hoden rostoucí a nekonečné lásky, protože jsi naprosté a nevyčerpatelné Dobro, nevystihlá Dokonalost a nevyslovitelná Krása. Také proto Tě miluji, že jsi ke mně a ke všem tvorům svrchovaně dobrotiv, a že tvé milosrdenství ke mně ubohému jest tak bezmezné a nepochopitelné. Přeji Ti tvé ničím neobmezené, překypující blaženosti a slávy. Přeji Ti co nejvíce lásky, chvály a úcty všech rozumných bytostí, jež jsi stvořil k svému obrazu a které miluješ. Chci Tě milovati vždy více a vroucněji, a spojuji se s láskou Ježíše, tvého Syna, bla-

hoslavené Panny a svatého Josefa, svatých andělů a všech tvých služebníků a služebnic, a prosím Tě o setrvání v tvé lásce až do té chvíle, kdy budu s Tebou nerozlučně spojen. Z lásky k Tobě miluji též bližního jako sám sebe, odpouštím svým nepřátelům a prosím za své přátele, chci poslouchati tvých příkázání a odevzdávám se do tvých milosrdných rukou pro čas i pro věčnost. Amen.

Kratičké vzbuzení tří božských ctností.

„V Tebe věřím, v Tebe doufám, Tebe miluji, Tobě se klaním, Nejsvětější Trojice, jediný Bože; smiluj se nade mnou v hodině mé smrti a spas mne!“
(300 dní odpustků pokaždé.)

„Nejsvětější Srdce Ježíšovo, věřím, že mne miluješ.“ (300 dní pokaždé.)

„Srdce Ježíšovo, v Tebe důvěřuji.“
(300 dní pokaždé.)

„Sladké Srdce Ježíšovo, budiž mou
láskou.“ (300 dní denně.)

8. Společné vyznání víry proti bezbožným.

1. Věříme v tajemství nejblaženější
Trojice, *jednoho Boha ve třech osobách*,
Boha Otce, Boha Syna, Boha Ducha
Svatého, jedné, téže, věčné a rovné pod-
staty a nekonečné dokonalosti! Amen.

2. Věříme v dílo *stvoření*, zachová-
vání a řízení všech viditelných i ne-
viditelných věcí i skutků skrze *osobní-
ho Boha*, skrze všemohoucnost, mou-
drosta a dobrotu celé nejsvětější Trojice!
Amen.

3. Věříme ve skutečné *vtělení Syna*

Božího v Ježíši Kristu, našem svrchovaném Pánu a Králi, jenž jest pravý Bůh a pravý člověk v jednotě *jedné* božské osoby! Amen.

4. Věříme v podivuhodné *početí* Bohočlověka Ježíše Krista skrze *Ducha* svatého, i v jeho narození z přečisté, přesvaté a panenské matky Marie. Amen.

5. Věříme *v dílo vykoupení* celého člověčenstva skrze dobrovolné a svaté utrpení a skrze krev a potupnou smrt Ježíše Krista, Beránka Božího, který snímá hříchy světa! Amen.

6. Věříme *v dílo ospravedlnění* a posvěcení duší skrze *Ducha Svatého* až do konce časů, i v odpuštění hříchů a tajemství *posvěcující milosti!* Amen.

7. Věříme *v pravé zmrtvýchvstání* Ježíše Krista, v jeho slavné nanebevstoupení a i jeho ustavičný úřad *pro-*

středníka na pravici Boha Otce v slávě věčné! Amen.

8. Věříme ve věčné *království* Ježíše Krista nade všemi lidmi i anděly i v jeho nejvyšší soudní pravomoc; vyznáváme, že k tomuto království patří nebe i země i čas i všecko, což jest, a že ono jediné ze všech království nemá konce! Amen.

9. Věříme v jednu, svatou, apoštolskou a katolickou *Církev*, založenou Ježíšem Kristem na skále Petrově a na svatých apoštolech, jedinou pro všechny lidi a pro všechny časy! Amen.

10. Věříme v pravou, skutečnou a podstatnou *přítomnost Ježíše Krista ve velebné Svátosti oltářní*, s tělem, s krví, s duší, s Božstvím i člověčenstvím! Amen.

11. Věříme ve smrt Kristovu na kříži,

obnovovanou denně nekrvavým způsobem ve mši svaté na oltářích křesťanstva! - Vyznáváme, že jest to pravá a skutečná oběť Kristova a jeho Církve, dokonalá oběť *klanění, smíru, díků a prosby* za všechny věřící celého světa až do skonání časů! Amen.

12. Věříme *v sedmero svátosti*: v křest, biřmování, eucharistii, pokání, pomazání, svěcení kněžstva a stav manželský. Vyznáváme účinnost a cenu všech církevních svátostin, všech zdrojů milosti v Církvi i v církevních žehnáních! Amen.

13. Věříme, že jest nezbytně třeba *Boží pomoci a milosti* ke všemu dobrému, a že svobodná vůle člověka musí s milostí spolupůsobiti, aby byla spasena! Amen.

14. Věříme, že jest první a *nejsvětěj-*

ši povinnosti člověka poslouchati Boha a jeho přikázání, milovati Ježíše Krista, Církev a Marii Pannu, chovati se k bližnímu jako sami k sobě, a žíti se všemi dobrými v míru a svornosti. Věříme, že *modlitba* jest všem potřebná k vytrvání v ctnosti a k dosažení blaženosti. Že zachovávání *evangelických rad* jest Bohu příjemné, a k spáse duší, povolaných k dokonalosti, velmi prospěšné! Amen.

15. Věříme v *neposkvrněné početí*, ve *věčné panenství* a v pravou *důstojnost Matky Boží*. Že byla vždy dokonalá v ctnosti, svatosti a v spravedlnosti, a že měla vždy plnost všech nadpřirozených darů a milostí. Vyznáváme, že po smrti byla *vzkříšena* a slavně s tělem i duší *na nebe vzata!* Amen.

16. Věříme, že *přímluva* a pomoc

nejblahoslavenější Panny Marie jest všem lidem spasitelná a prospěšná, a že Maria jako *prostřednice* rozděljuje lidem všechny milosti, jež jim Bůh propůjčuje! Amen.

17. Věříme *v nesmrtelnost duše a v společenství svatých!* Věříme, že uctívání, vzývání a následování svatých jest Bohu milé a spasení lidskému velmi prospěšné. Že ctění svatých ostatků, obrazů, míst a posvěcených věcí, jakož i vstupování do církevních bratrstev a spolků jest rovněž milé Bohu a prospěšné duším. Věříme ve jsoucnost svatých andělů i zlých duchů podle učení Církve; věříme v Písmo svaté podle výkladu nejvyšší autority katolické Církve, jakož i ve vše, co se dochovává v Církvi posvátným, ústním a nepřetržitým podáním. Amen.

18. Věříme v *soukromý soud* po smrti, jenž neodvolatelně rozhodne osud jednoho každého z nás pro všechny věky! Amen.

19. Věříme ve *vzkříšení těla* v den poslední, a ve věčné trvání celého člověka po smrti! Amen.

20. Věříme v místo očisty a v *očišťování* všech nedokonalých lidí po smrti, v soudní moc katolické Církve, v odpustky a v duchovní poklad Církve! Amen.

21. Věříme ve všeobecný *veřejný soud* na konci věků, kde každý obdrží plnou a věčnou odplatu za své skutky! Amen.

22. Věříme ve věčný *trest zavržení* do pekla pro všechny, kdož zemrou ve stavu smrtelného hříchu; věříme však, že všichni lidé jsou stvořeni pro bla-

ženost a že dostávají dostatečnou milost, aby se mohli uvarovati zlého a konati dobré a tak spasiti svou duši! Amen.

23. Věříme v prvenství římského biskupa a v *neomylnost jeho* učitelských rozhodnutí, jakož i ve vše, co svatá katolická Církev drží jako zjevenou pravdu nebo zjevený zákon, a podrobujeme se jí ve všem poslušně a s uctivostí! Amen.

24. Věříme ve věčnou *odměnu* nebeské slávy, ve svrchovanou odplatu a dokonalou blaženost všech, kdož odejdou z tohoto světa v posvěcující milosti. Amen! Amen!

9. Modlitby zásvětné.

a) *Zasvěcení nejsv. Srdci Ježíšovu.*

(Od sv. Františka Saleského.)

Ó můj Ježíši, Tvé srdce jest předobrotivým stánkem míru a milosti a velkou svatyní, v níž máme dle Tvé vůle ustavičně prodlévati, Bohu se klaněti a jej oslavovati. Jak velice toužím, aby toto Tvé přesvaté Srdce kralovalo nad všemi našimi srdci. Proto Tě prosím, aby mé srdce netoužilo po ničem jiném, než abys Ty byl jeho králem, a aby navždy bydlilo ve Tvém Srdci božsky blaženém.

Ó můj Ježíši, ovládni naprosto mé srdce a buď neobmezeným pánem tohoto sice malého, ale Tobě zcela oddaného království. Kéž Srdce Tvé žije vždy v srdci mém, a kéž vůle Srdce Tvého výhradně řídí a ovládá vůli srdce mého. Ano, kéž krev tvého milujícího, nejčistšího Srdce nepřetržitě proudí mou chladnou a ke zlému nakloněnou duší!

Ó Ježíši, chci své ubohé srdce stále pozdvihovati ku vznešenému Srdci Tvému, jež jest jediné v skutku dobré a hodné veškeré lásky. Ať srdce mé vždycky uvažuje o Srdci Tvém, ať chválí a velebí jeho nejsvětější vůli. Srdce Tvé jednejs se srdcem mým zcela dle své libosti, neboť jemu náležím na věky.

Ó můj Ježíši, vezmi si srdce mé a dej mi za ně svoje Srdce božské, abych mohl žíti jenom Tvou nepomíjející láskou: dej, ať srdce mé budoucně žije a pracuje zcela pod vedením Srdce Tvého. Pak budu vždycky svatý, vždycky vlídný a vždycky pokorný, poněvadž Tvému Srdci, můj Spasiteli, jest nejdražší ze všech zákonů zákon svatosti, lásky a pokory.

Amen.

b) *Zasvěcení Panně Marii.*

(Od sv. Markéty M. Alacoque.)

Ó svatá, nejlaskavější a nejslavnější Panno a Matko Maria, - které jsme se zcela zasvětili, odevzdali a obětovali - abychom Ti náleželi pro čas i pro věčnost jako dítky, služebníci a majetek: - viz nás nyní spojené u Tvých nohou, - abychom Ti obnovili příslibení své věrnosti a poddanosti. - Prosíme Tě, abys nás obětovala a zasvětila jako své vlastnictví nejsvětějšímu Srdci Tvého božského Syna, - nás a vše, co jsme a co máme, - se všemi našimi pracemi a utrpeními, s našimi přáními a úzkostmi. - Netoužíme po jiné svobodě, než abychom bez míry milovali toto božské Srdce, - po jiné cti, než abychom mu patřili jako smírné oběti jeho čisté lásky; - nechceme

míti jiné vůle, jiné žádosti a jiné schopnosti, než abychom se mu líbili ve všem i za cenu života. - Poněvadž, ó nejmilejší Matko, všecko zmůžeš u drahého Srdce svého Syna, - vypros nám milost, aby Ježíš s rozkoší přijal toto naše zasvěcení, - jímž se mu dnes odevzdáváme ve Tvé přítomnosti a Tvým prostřednictvím. - Prosíme Tě vroucně, abys nás podporovala a nám přispěla - bychom zůstali vždycky věrni tomuto svému zasvěcení,

Maria, naše sladká naděje, ukaž nám moc své přímluvy u nejsvětějšího Srdce Ježíšova, - a vypros nám milost, abychom v něm směli navždy přebývati. - Pros ho, aby vládl dokonale našimi dušemi a založil království své lásky v našich srdcích, - aby nás jeho láska zcela pronikla a úplně přeměnila. - On

budiž nyní naším otcem, naším snoubencem a ochráncem, - naším pokladem, naší radostí a naší láskou. - Kéž v nás zničí a zmaří úplně a navždy samolásku a žije v nás sám, abychom se mu mohli zalíbiti! - On buď oporou naší malomoci, posilou naší slabosti, útěchou v našem zármutku! -

Nejsvětější Srdce Ježíšovo a Mariino, doplňte milostivě naše nedostatky a nahraďte vše, čeho se nám nedostává! - Kéž naše srdce planou žářem Vaší svaté lásky, aby v něm byla ztrávena všechna vlažnost a chladnost v lásce k Vám a ve Vaší službě; - neboť nadále má všechno naše štěstí a všechna blaženost záležeti v tom, - abychom žili a umírali jako služebníci a oběti Vašich nejsvětějších a nejčistších Srdcí Amen.

c) Osvědčení jako příprava na smrt.

(Od sv. Alfonsa Marie z Liguori.)

Můj Bože! Padám před tebou na kolena, klaním se ti v nejhlubší pokoře, a činím toto osvědčení, jako bych měl co nevidět odejít z tohoto života na věčnost.

Můj Pane! Poněvadž jsi neomylná pravda a protožes to zjevil své svaté Církvi, věřím v tajemství božské Trojice, v Otce, Syna a Ducha svatého, ve tři osoby, ale v jednoho Boha, který spravedlivé věčně odměňuje v nebi, ale zlé trestá mukami v pekle. Věřím, že se druhá božská osoba vtělila a umřela, aby lidi spasila, a věřím také vše ostatní, co věří svatá katolická Církvev. Děkuji ti za dar božské a spásitelné víry a osvědčuji, že si v této pravé víře žádám žítí i umřítí.

Bože můj a naděje má! Spoléhaje na tvá zaslíbení a na zásluhy Ježíše Krista, doufám od tvého neskončeného milosrdenství odpuštění svých hříchů, setrvání v tvé milosti až do konce, a po tomto životě nebeskou slávu. A kdyby mi ďábel v hodince smrti stavěl na oči mé hříchy a pokoušel mě k zoufalství, osvědčuji, že chci vždycky doufat v tebe, můj Pane, a že chci umřít v úplné oddanosti a důvěře ve tvou dobrotu a lásku.

Ó Bože, který jsi hoden lásky vroucí a nekonečné, miluji tě z celého srdce, miluji tě více nežli sebe, a osvědčuji, že chci umřít s vroucím povzdechem lásky k tobě a milovati tě věčně v nebi. Proto tě prosím o tento dar a toužím po něm celým srdcem. A jestliže jsem dříve pohrdal tvou nekonečnou

dobrotou, místo abych ji miloval, lituji toho, ó Pane, z celé duše, a osvědčuji, že chci umřít, oplakáváje a navždy zavrhuje urážky ti učiněné. Pevně si umiňuji, že chci raději umřít než opět hřešit. A z lásky k tobě odpouštím všem, kdokoli mne urazili.

Bože můj, přijímám smrt a veškery její bolesti, spojuji ji s bolestmi a se smrtí Ježíše Krista, a přináším ti ji v oběť, abych uctil tvou svrchovanou moc, a na dostiučinění za své hříchy. Přijmi, ó Pane, tuto oběť mého života z lásky k oné veliké oběti, jížto tvůj Syn obětoval sám sebe na oltáři svatého kříže. Oddávám se nyní i v hodině smrti úplně do tvé nejsvětější vůle, a osvědčuji, že chci umřít se slovy: „Pane, staň se vždycky vůle tvá!“

Nejsvětější Panno, má orodovnice

a Matko Maria, ty jsi a budeš po Bohu má naděje a útěcha v hodině smrti. Již nyní se utíkám k tobě a prosím tě: Stůj při mně, až se mi bude ubírat na věčnost. Ó přemilá Královno, neopouštěj mne v tom posledním okamžení, přijď, a přijmi mou duši a představ ji svému Synu. Ode dneška se na tebe těším, a doufám, že umru pod tvým ochranným pláštěm a v objetí tvých svatých nohou.

Můj ochránce, svatý Josefe, svatý Michaeli, svatý anděle strážný a všichni svatí patronové, přispějte mi všichni na pomoc v onom posledním zápase s peklem.

Amen.

10. Modlitby k svatým patronům země České.

K Marii Panně: Popřej nám, svým služebníkům, prosíme, Pane Bože, abychom se těšili ze stálého zdraví duše i těla, a byli osvobozeni na slavnou přímluvu blahoslavené Panny Marie od nynějšího zármutku, i účastni radosti věčné.

K svatému Josefu: Prosíme tě, Pane, o pomoc, pro zásluhy Snoubence tvé přesvaté Rodičky, aby nám bylo uděleno na jeho přímluvu, čeho jsme sami svou nedostatečností dosáhnouti nemohli.

K svatému Vojtěchu: Bože, který jsi svatého Vojtěcha, svého biskupa a mučedníka, ráčil korunovati ctí a slávou, uděl nám, prosíme, abychom si zaslou-

žili míti přímlyvcem v nebesích toho, jehož jsme měli na zemi za přísluhovatele věčné spásy.

K svatému Janu Nep.: Bože, který jsi skrze neporušenou svátostní mlčelivost blahoslaveného Jana ozdobil svou Církev novou korunou mučednickou, dejž, abychom jeho přímlyvou a ostříhajíce svých úst po jeho příkladu, připočteni byli k svatým, kteří jazykem neklesli.

K svatému Vítu: Popřej, prosíme, Pane, své Církví, na přímlyvu svého svatého mučedníka Víta, abychom nebyli smýšlení zpupného, nýbrž prospívajíce v milé pokoře a pohrdajíce špatností konali s láskou a svobodou to, co je správné.

K svatému Václavu: Bože, jenž jsi skrze palmu mučednictví přenesl sva-

tého Václava z pozemského knížectví do nebeské slávy, ochraňuj nás na jeho přímluvu ode všeho protivenství a popřej nám radovati se z jeho společenství.

K svatému Zikmundu: Bože, který jsi jeden den posvětil umučením svatého Zikmunda, dejž, aby nám u tebe v nebesích pomáhaly přímluvy toho, jehož památku slavíme na zemi.

K svatému Kosmovi a Damiánu: Uděl nám, prosíme, všemohoucí Bože, abychom slavíce narozeniny tvých svatých mučedníků Kosmy a Damiána, byli na jejich přímluvu osvobozeni ode všeho hrozícího zlého.

K svatému Benediktu s bratřími: Potěš nás, Pane, slavná bratrská družina tvých mučedníků: Benedikta, Matouše, Jana, Izáka a Kristýna, a nechť

způsobí jednak rozhojnění naší víry
vzrůstem ctností, jednak nás učiní
šťastnými svým orodováním.

K svatému Cyrilu a Metodou: Všemohoucí, věčný Bože, který jsi skrze své svaté biskupy a vyznavače Cyrila a Metoda dal slovanským národům přijíti k poznání tvého jména, dejž, abychom radující se z jejich památky stali se účastnými jejich společenství.

K svatému Norbertu: Bože, jenž jsi učinil svého svatého biskupa a vyznavače Norberta vynikajícím hlasatelem svého slova a jenž jsi obdařil skrze něho Církev novým potomstvem, dejž, abychom dovedli vykonávati na jeho přímluvu s tvou pomocí to, čemu on učil ústy i příkladem.

K svatému Prokopu: Dejž nám uží-

ti, Pane, dokonalého léku tvé síly, a-
bychom uctívající přeslavné zásluhy
svatého opata Prokopa a podporování
jsouce jeho přimluvami zproštěni byli
veškerých neuhů duchovních.

K svaté Ludmile: Ať nám pomohou,
Pane, přimluvy a zásluhy tvé mučed-
nice svaté Ludmily, bychom kráčejíce
po jejích stopách nalezeni byli stálý-
mi ve víře a horlivými ve svatých skut-
cích.

K blahoslavené Anežce: Bože, kte-
rý jsi pozdvihl blahoslavenou pannu
Anežku do nebe odvrhnutím králov-
ské nádhery a pokorným následová-
ním tvého kříže, uděl nám, prosíme,
abychom si na její přimluvu a jdouce
za jejím příkladem zasloužili podílu
na věčné slávě. Skrze Krista, našeho
Pána. Amen.

*Litanie k svatým patronům země
České.*

Pane, smiluj se nad námi! Kriste, smiluj se nad námi!

Pane, smiluj se nad námi! Kriste, uslyš nás! Kriste, vyslyš nás!

Otče, s nebes Bože, smiluj se nad námi!
Synu, Vykupiteli světa, Bože, smiluj se nad námi!

Duchu svatý, Bože, smiluj se nad námi!

Svatá Trojice, jeden Bože, smiluj se nad námi!

Svatá Maria. oroduj za nás!

Svatá Boží Rodičko,

Svatá Panno panen,

Svatý Josefe,

Svatý Vojtěše,

Svatý Víte,

Svatý Václave, oroduj za nás!

Svatý Zikmunde, oroduj za nás!
Svatý Kosmo a Damiáne,
Svatý Benedikte s bratřími,
Svatý Cyrile a Metode,
Svatý Norbertě,
Svatý Prokope,
Svatá Ludmilo,
Blahoslavená Anežko, oroduj za nás!
Všichni svatí patronové vlasti naší,
orodujte za nás!
Všichni svatí a světice Boží, přimlou-
vejte se za nás!
Milostiv nám buď, odpusť nám, Pane!
Milostiv nám buď, uslyš nás, Pane!
Ode všeho zlého, vysvoboď nás, Pane!
Ode všeho hříchu,
Od náhlé a nenadálé smrti,
Od zatvrzelosti srdce,
Od zlé pověsti,
Od zanedbávání tvých vnuknutí,

Od nesvornosti, nenávisti a všeliké zlé
vůle,
Od nebezpečného odkládání pokáním,
Od neduhů duše i těla,
Od marnosti tohoto světa,
Od pohrdání věrou zděděnou,
Od nehodného přijímání Těla Kristova.
Od úkladů ďáblových,
Od zkázy naší mládeže,
Od náklonnosti nečisté, vysvobod' nás,
Pane!

My hříšníci, tebe prosíme, uslyš nás!
Abychom na přímluvu sv. Josefa z vy-
výšení svaté matky církve ve vlasti na-
ší se radovali,
Abychom na přímluvu sv. Vojtěcha
dobrými pastýři ke Kristu vedeni byli,
Abychom na přímluvu sv. Jana k bla-
hoslaveným, kteří jazykem neklesli,
připočteni byli,

Abychom na přímluvu sv. Víta nad
pokušením zvítězili,

Abychom na přímluvu sv. Václava hoj-
nosti a pokoje v naší zemi dosáhli,

Abychom na přímluvu sv. Zikmunda
hříchy své pravou kajícíností smývali,

Abychom na přímluvu sv. Kosmy a
Damiána ze zdraví duše i těla se tě-
šili.

Abychom na přímluvu sv. Benedikta
s bratřímí statkům věčným před čas-
nými přednost dávali,

Abychom na přímluvu sv. Cyrila a
Metoda Stolci apoštolskému věrně od-
dání byli,

Abychom na přímluvu sv. Norberta
nejsvětější Svátost zbožně uctívali a
svatě přijímali,

Abychom na přímluvu sv. Prokopa po-
kušení ďábelská vždy přemáhali,

Abychom na přímluvu svaté Ludmily
křesťanskou zbožností rodiny posvěco-
vali,

Abychom na přímluvu bl. Anežky, po-
hrdající rozkošemi světa, kříž ochotně
nesli,

Abychom na přímluvu svatých patro-
nů našich do vlasti nebeské uvedeni
byli, tebe prosíme, uslyš nás!

Beránku Boží, který snímáš hříchy
světa, odpusť nám, Pane!

Beránku Boží, který snímáš hříchy
světa, uslyš nás, Pane!

Beránku Boží, který snímáš hříchy
světa, smiluj se nad námi!

Jezu Kriste, uslyš nás! Jezu Kriste, vy-
slyš nás!

V. Orodujte za nás, svatí ochráncové,
R. Abychom hodni byli zaslíbení Kri-
stových!

Modleme se: Hospodine, buď nám, služebníkům svým, milostiv pro slavné zásluhy našich patronů Josefa, Vojtěcha, Jana, Víta, Václava, Zikmunda, Kosmy a Damiána, Benedikta s bratřími, Cyrila a Metoda, Norberta, Prokopa, Ludmily a Anežky, bychom byli jejich zbožnou a stálou přímluvou vždy uchráněni všeho zlého. Skrze Krista, Pána našeho.

Amen.

11. Soukromé litanie.

Litanie k Duchu Svatému pro soukromou pobožnost.

(Vyňato z díla blahoslaveného Grigniona o Panně Marii.)

Pane, smiluj se nad námi! Kriste, smiluj se nad námi!

**Pane, smiluj se nad námi! Kriste, u-
slyš nás! Kriste, vyslyš nás!**

**Otče nebes, Bože, smiluj se nad námi!
Synu, Vykupiteli světa, Bože, smiluj
se nad námi!**

**Duchu svatý, Bože, smiluj se nad ná-
mi!**

**Svatá Trojice, -jeden Bože, smiluj se
nad námi!**

**Duše svatý, vycházející z Otce i Syna,
Duše svatý, rovný Otci i Synu,
Zaslíbení Boha Otce,
Paprsku světla nebeského,
Původce všeho dobrého,
Zdroji vody živé,
Výhni stravující,
Lásko vroucí,
Pomazání duchovní,
Dare Nejvyššího,
Duchu lásky a pravdy,**

Duchu moudrosti a rozumu, s. s. n. n. !
Duchu rady a síly,
Duchu umění a nábožnosti,
Duchu bázně Boží,
Duchu milosti a modlitby,
Duchu pokoje a tichosti,
Duchu skromnosti a nevinnosti,
Duchu utěšiteli,
Duchu posvětiteli,
Duchu spravující Církev,
Duchu naplňující vesmír,
Duchu přisvojení dítek Božích.
Duchu Svatý, vnukni nám ošklivost
ke hříchu !
Duchu Svatý, sestup a obnoviž tvář
země!
Duchu Svatý, ozařuj duše naše svým
světlem !
Duchu Svatý, vtiskni svůj zákon do
našich srdcí !

Duchu Svatý, rozněť nás ohněm své lásky!

Duchu Svatý, otevři nám poklady svých milostí!

Duchu Svatý, nauč nás dobře se modlit!

Duchu Svatý, osvěcuji nás svými nebeskými vnuknutími!

Duchu Svatý, vediž nás na cesty spásy!

Duchu Svatý, uděl nám umění, jehož jest nám jediného třeba!

Duchu Svatý, povzbuzuj nás ke konání dobrého!

Duchu Svatý, dej nám zásluhu ctnosti!

Duchu Svatý, dej nám sílu, bychom vytrvali ve spravedlnosti!

Duchu Svatý, budiž sám naší odměnou!

Beránku Boží, který snímáš hříchy světa, odpusť nám Pane!

Beránku Boží, který snímáš hříchy světa, vyslyš nás, Pane!

Beránku Boží, který snímáš hříchy světa, smiluj se nad námi!

V. Duchu Svatý, naplň srdce svých věrných,

R. A rozněť v nich oheň své božské lásky!

Modleme se: Tvůj Božský Duch, ó Pane, nás osvět, rozněť a očist; pronikni nás svou nebeskou rosou a učiň nás úrodný dobrými skutky. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, který jest živ a kraluje s tebou v jednotě téhož Duha na věky věkův. Amen.

*Litanie k Panně Marii na hoře
Lasalettě.*

(Pro soukromou pobožnost.)

Pane, smiluj se nad námi! Kriste, smiluj se nad námi!

**Pane, smiluj se nad námi! Kriste uslyš
nás! Kriste vyslyš nás!**

**Otče s nebes, Bože, smiluj se nad námi!
Synu Vykupiteli světa, Bože, smiluj se
nad námi!**

**Duchu Svatý, Bože, smiluj se nad námi!
Svatá Trojice, jeden Bože, smiluj se
nad námi!**

**Naše Paní Lasaletská, Matko Boží, o-
roduj za nás!**

**Naše Paní Lasaletská, Královno a mat-
ko lidstva,**

**Naše Paní Lasaletská, Poselkyně mi-
losrdenství Božího,**

**Naše Paní Lasaletská, všemohoucí pro-
sebnice,**

**Která zadržuješ rámě Ježíše Krista, roz-
hněvaného na nás,**

**Která proléváš tolik slz pro naši od-
bojnost a pro naši bídu,**

Která přes naši nevděčnost projevuješ
tolik péče o nás,
Která nás tak mateřsky nabádáš, aby-
chom se k tobě utíkali,
Která nám vytýkáš zvláště znesvěco-
vání neděle a rouhání,
Která tak bolestně lkáš nad zneuctívá-
ním věcí svatých,
Která nás snažně pobádáš k modlitbě,
zejména ranní a večerní,
Která trpce odsuzuješ smyslnost a ne-
počestné zábavy,
Která nám dojemně připomínáš umu-
čení Pána Ješíše,
Která svým zjevením otvíráš pramen
spásy ubohým hříšníkům,
Která tak mocně vyzýváš spravedlivé,
aby zdvojnásobili svou horlivost,
Která jsi svými prorockými hrozbami
právem ohromila svět,

Která nám slibuješ tolik dobrého, jest-
liže se obrátíme,
Která jsi nám zůstavila pramen zázrač-
né vody,
Která podle vzoru Ježíšova uzdravuješ
všelikou nemoc,
Která si přeješ býti ctěna a vzývána na
celém světě,
Která jsi dala vznik mnoha dílům k o-
živení víry a nápravě mravů,
Naše Paní Lasaletská, živoucí vzore
milosrdné lásky,
Žertvo pokání a zadostčinění,
Příklade skromnosti a prostoty,
Učitelko poslušnosti a poddanosti,
Výhni horlivosti a apoštolátu,
Dobročinná ochránkyně chudých a dí-
tek,
Světlo slepých a nevědomých,
Útěcho nemocných a ztrápených,

Naděje zoufajících,
Oporo Církve bojující,
Úlevo Církve trpící,
Slávo Církve vítězné, oroduj za nás!
Pro svůj hořký pláč, ó Maria, učiň, a-
bychom poslouchali zákona tvého bož-
ského Syna!

Pro toky svých slz, ó Maria, vypros
nám milost, abychom oplakávali své
hříchy!

Pro své mateřské utrpení, ó Maria, u-
čiň, abychom se ve svých neštěstích
odevzdávali do vůle Boží!

Pro všechna svá zjevení, ó Maria, pro-
buď znova víru ve svém lidu!

Pro své pohledy směřující k Římu,
ó Maria, poutej nás vždy více k Sva-
tému Stolci!

Pro svou nevýslovnou něhu, ó Maria,
učiň, abychom tě víc a více milovali!

Pro svou úchvatnou krásu, ó Maria,
učiň, abychom toužili po nebi!

Pro své nové nanebevzetí, ó Maria, při-
tahuj nás za sebou!

Beránku Boží, jenž snímáš hříchy svě-
ta, odpusť nám Pane!

Beránku Boží, jenž snímáš hříchy svě-
ta, vyslyš nás, Pane!

Beránku Boží, jenž snímáš hříchy svě-
ta, smiluj se nad námi!

V. Naše Paní Lasaletská, smírkyně
hříšníků,

R. Pros bez ustání za nás, kteří se utí-
káme k tobě!

Modleme se: Pane Ježíši, jenž jsi ve
svém neskonalém milosrdenství po-
slal k nám svou přeslavnou Matku na
horu Lasaletskou, aby nám připome-
nula naše křesťanské povinnosti: učiň,
abychom citliví jsouce k jejím slzám

a učelivi k jejím výstrahám, upřímným pokáním v tomto životě krotili tvůj spravedlivý hněv a dobrými skutky si zasloužili požívatí tebe věčně v nebesích. Jenž jsi živ a kraluješ na věky věkův. Amen.

12. Společné díkůvzdání.

(Te Deum.)

Tebe, Bože, chválíme.

Tebe Pánem vyznáváme.

Tebe, věčného Otce: všecky země uctívají.

Tobě všichni Andělé: tobě nebesa a veškery Mocnosti:

Tobě Cherubi a Serafové: hlasitě volati nepřestávají:

Svatý, Svátý, Svátý: Hospodin Bůh zastupů.

Plná jsou nebesa i země: velikosti slávy tvé.

Tebe přeslavný: apoštolů zástup:

Tebe proroků: chvályhodný počet:

Tebe běloskvoucí: voj mučedníků chválí.

Tebe v okrsku zemském: vyznává svatá Církev:

Otce nesmírné velebnosti:

Tvého pravého Syna: jediného a cti-hodného:

Také Utěšitele: Svatého Ducha.

Ty Králi slávy: Kriste:

Ty Otcův: věkověčný Synu:

Ty chtěje k spáse lidí přijmouti člověčenství: nezhrozil ses panenské útroby.

Ty přelomiv osten smrti: otevřels věřícím nebeské Království.

Ty po pravici Boží sedíš: v Otcově slávě.

Věříme, že jednou: přijdeš souditi svět.

Prosíme tě tedy, přispěj svým služebníkům: které jsi vykoupil drahocennou krví.

U věčné slávy ke svým Svatým: rač nás připočítat.

Spas lid svůj Hospodine: a dobrořeč dědictví svému.

A vládni nad ním: a povyš je až na věky věkův.

Rač nás, Pane, tohoto dne: ostříhati od všeho hříchu.

Smiluj se nad námi, Hospodine: smiluj se nad námi.

Staň se tvé milosrdenství nad námi, Pane: tak, jako jsme vždycky doufali v tebe.

V tebe, Pane, jsem doufal: nechť nejsem zahanben na věky!

V. Dobrořečme Otci i Synu : i Duchu Svatému (Alleluja).

R. Chvalme a vyvyšujme ho na věky (Alleluja).

V. Hospodine, vyslyš mou prosbu.

R. A mé úpění pronikni k tobě.

V. Pán s vámi.

R. I s duchem tvým!

Modleme se: Bože, jehož milosrdenství není počtu a jehož dobroty jest nekonečný poklad, vzdáváme díky tvé předobré velebnosti za udělená dobrodiní a vzýváme neustále tvou slitovnost, abys neopouštěl těch, jejichž přání zde vyplňuješ, nýbrž připravoval je na odměnu budoucí. Skrze Krista, Pána našeho. Amen.

O b s a h :

Katechismus modliteb 9

I. Mše svatá a svaté přijímání.

1. Úplný text mše na svátek Nejsvětější Trojice s eucharistickým požehnáním 13
2. Modlitby po mši, k přijímání Velebné Svátosti, modlitby před přijímáním a po přijímání 87

II. Růženec.

1. Text ústních modliteb při posvátném růženci 119
2. Látka k rozjímání tajemství růžencových a seznam úmyslů 125
3. Litanie loretanská a modlitba k svatému Josefu 162

III. Modlitba ustavičná.

1. Modlitby na začátku a na konci dne	169
2. Když zvoní klekání	172
3. Modlitby při jídle	174
4. Modlitby v čas pokušení	175
5. Modlitby při práci	176
6. Modlitby v prázdné chvíli	177
7. Modlitby při zpytování svědomí, zvláště před zpovědí	180
8. Společné vyznání víry	213
9. Modlitby zásvětné	220
10. Modlitby k českým patronům	230
11. Soukromé litanie	240
12. Te Deum	250

Imprimi permittitur: *P. Joannes Ha-*
derka CSsR., superior provincialis. Pra-
gae, 24. Mai 1934. Nihil obstat: P.
Stanislav Špůrek CSsR, censor. Impri-
matur: Dr. Theophilus Opatrný, vica-
rius generalis. Pragae, die 26. Junii
1934. N. 7973.

Tuto knížku typograficky upravil
Břetislav Štorm a vytiskla knihtis-
kárna Františka Obziny ve Vyškově
roku 1937.

